Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
TAMARA ĆAPETA
prednesené 14. septembra 2023[1]

Vec C-115/22

SO
ďalší účastníci konania:
Nationale Anti-Doping Agentur Austria GmbH (NADA),
Österreichischer Leichtathletikverband (ÖLV),
Svetová antidopingová agentúra (WADA)

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Unabhängige Schiedskommission (Nezávislá rozhodcovská komisia, Rakúsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 267 ZFEÚ – Definícia pojmu ‚súdny orgán' – Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný vnútroštátnym antidopingovým orgánom – Ochrana osobných údajov – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Článok 5 – Článok 6 – Zákonnosť a nevyhnutnosť zverejňovania osobných údajov osoby, ktorá konala v rozpore s antidopingovými pravidlami, na internete – Článok 9 – Možnosť považovať porušenie antidopingových pravidiel za ‚údaje týkajúce sa zdravia' – Článok 10 – Možnosť považovať porušenie antidopingových pravidiel za ‚osobné údaje týkajúce sa uznania viny za trestné činy' – Možnosť považovať vnútroštátny orgán za ‚orgán verejnej moci'"

I. Úvod

1. *Citius, Altius, Fortius*; rýchlejšie, vyššie, silnejšie. Olympijské heslo ako jedno z mála vystihuje ľudskú túžbu dosahovať nové méty. Tlak na víťazstvo však môže so sebou priniesť pokušenie zvýšiť výkon prostredníctvom užívania určitých zakázaných látok.

2. Prejednávaná vec vzniká v takomto kontexte. Navrhovateľkou je rakúska profesionálna športovkyňa. Bola uznaná za vinnú z porušenia antidopingových pravidiel. Rakúsky národný antidopingový orgán v reakcii na to zverejnil na svojich verejne dostupných internetových stránkach meno navrhovateľky, podrobnosti porušenia pravidiel a dobu zákazu činnosti.

[1] Jazyk prednesu: angličtina.

3. Je tento postup v súlade so Všeobecným nariadením o ochrane údajov (ďalej len „GDPR“) [2]? To je v skratke hlavná vecná otázka položená Súdnemu dvoru. Keďže však návrh na začatie prejudiciálneho konania podal orgán, ktorý nie je „klasickým“ súdom v rámci organizácie súdnictva v Rakúsku, vyvstáva v tomto prípade aj otázka prípustnosti.

II. Okolnosti vo veci samej a prejudiciálne otázky položené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania

4. Zatiaľ čo užívanie stimulantov na zvyšovanie fyzickej výkonnosti je súčasťou ľudského zápolenia od počiatku známej histórie [3], systém antidopingových kontrol, ako ho poznáme, vznikol až v roku 1999, keď bola vytvorená Svetová antidopingová agentúra (ďalej len „WADA“), a nadobudnutím účinnosti Svetového antidopingového kódexu (ďalej len „WADC“) v roku 2004. [4] Jeho posledná verzia pochádza z roku 2021.

5. Aj keď je WADC súkromnoprávnym nástrojom, jeho účinnosť zabezpečuje Medzinárodný dohovor OSN proti dopingu v športe z roku 2005 [5]. Všetky členské štáty sú signatármi tohto dohovoru. Jeho článok 4 stanovuje, že ustanovenia WADC *nie sú* neoddeliteľnou súčasťou dohovoru a *nemajú* priamy účinok vo vnútroštátnom práve. Tým istým ustanovením sa však zmluvné štáty zaviazali dodržiavať zásady WADC. Tento záväzok, ktorý zahŕňa požiadavku WADC na zverejňovanie porušenia antidopingových pravidiel online, je do právnych systémov členských krajín prevedený rôznymi spôsobmi. [6]

6. Prejednávaná vec pochádza z Rakúska, kde antidopingové kontroly upravuje Anti-Doping-Bundesgesetz 2021 (spolkový antidopingový zákon z roku 2021) (ďalej len „ADBG“).

7. V rokoch 1998 až 2015 bola SO (ďalej len „navrhovateľka“) profesionálnou športovkyňou v Rakúsku. Navrhovateľka reprezentovala svoju krajinu na medzinárodných súťažiach ako členka tímu Rakúskeho atletického zväzu. Okrem toho zastávala riadiace a reprezentatívne funkcie v rôznych rakúskych športových kluboch.

8. Na základe výsledkov vyšetrovania, ktoré viedol Bundeskriminalamt (Spolkový úrad kriminálnej polície, Rakúsko), podal v roku 2021 Unabhängige Dopingkontrolleinrichtung (Nezávislý orgán dopingovej kontroly, Rakúsko) (ďalej len „NADA“) návrh na preskúmanie na Österreichische Anti-Doping-Rechtskommission (Rakúska antidopingová právna komisia) (ďalej len „ÖADR“).

2 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1).

3 MILLER, R. K.: History of Doping and Doping Control. In: THIEME, D., HEMMERSBACH, P. (ed.): *Doping in Sports*, zv. 195, Springer, 2010, s. 2 (v ktorom sa vysvetľuje, že používanie prostriedkov a látok na zvyšovanie športovej výkonnosti sa datuje už od konca tretieho storočia pred naším letopočtom).

4 Pozri VAN DER SLOOT, B., PAUN, M., LEENES, R.: *„Athletes“ Human Rights and the Fight Against Doping: A Study of the European Legal Framework*“, Springer, 2020, s. 14.

5 Medzinárodný dohovor proti dopingu v športe. Organizácia Spojených národov pre vzdelávanie, vedu a kultúru, Paríž, 2005.

6 Podľa štúdie z roku 2017 vypracovanej pre Európsku komisiu je WADC v niektorých členských štátoch právne záväzný, v iných však nie. Pozri Generálne riaditeľstvo Európskej komisie pre vzdelávanie, mládež, šport a kultúru, McNALLY, P., PAUN, M., SLOOT, B., a i.: *Anti-doping & data protection: an evaluation of the anti-doping laws and practices in the EU Member States in light of the General Data Protection Regulation*. Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie, 2017, https://data.europa.eu/doi/10.2766/042641, s. 77.

9. Rozhodnutím z 31. mája 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) ÖADR uznala navrhovateľku za vinnú z porušenia článku 32.2 písm. b) a f) Competition Rules (pravidlá atletických súťaží) Medzinárodnej asociácie atletických federácií (ďalej len „IAAF“) z roku 2015 a článkov 2.2 a 2.6 Anti-doping Rules IAAF (antidopingové pravidlá IAAF) z roku 2017. Tieto pravidlá zakazujú „použitie alebo pokus o použitie zakázanej látky alebo zakázanej metódy“ a „držbu akejkoľvek zakázanej látky alebo akejkoľvek zakázanej metódy“ [7]. Konkrétne ÖADR zistila, že navrhovateľka v období od mája 2015 do apríla 2017 mala v držbe látky erytropoetín (známy aj ako EPO), genotropín alebo omnitrop a testosterol (vo forme androgelu) a aspoň čiastočne ich v roku 2015 užívala. Všetky tieto látky boli uvedené na zoznamoch zakázaných látok WADA v rokoch 2015 až 2017. Preto bolo ich používanie zakázané profesionálnym športovcom, ktorých činnosť sa riadi podľa pravidiel atletických súťaží IAAF.

10. V dôsledku tohto zistenia ÖADR v napadnutom rozhodnutí vyhlásila všetky výsledky, ktoré navrhovateľka dosiahla v období od 10. mája 2015 do nadobudnutia právoplatnosti svojho rozhodnutia, za neplatné a zrušila všetky štartovné a/alebo peňažné odmeny. Navrhovateľke tiež zakázala účasť na akýchkoľvek športových súťažiach na obdobie štyroch rokov počnúc 31. májom 2021.

11. Počas konania pred ÖADR navrhovateľka žiadala, aby napadnuté rozhodnutie nebolo oznámené verejnosti prostredníctvom zverejnenia na voľne dostupných internetových stránok. ÖADR v napadnutom rozhodnutí túto žiadosť zamietla.

12. Navrhovateľka podala žiadosť o preskúmanie napadnutého rozhodnutia na Unabhängige Schiedskommission (Nezávislá rozhodcovská komisia) (ďalej len „USK“).

13. Rozhodnutím z 21. decembra 2021 USK potvrdila vecné závery ÖADR a potvrdila porušenie antidopingových pravidiel zo strany navrhovateľky a uloženú sankciu.

14. USK si zároveň vyhradila rozhodnutie o žiadosti navrhovateľky, ktorá sa domáhala toho, aby USK upustila od zverejnenia napadnutého rozhodnutia online, v dôsledku čoho dochádza k jeho sprístupneniu širokej verejnosti. [8]

15. Uvedená povinnosť zverejnenia je založená na článku 21 ods. 3 a článku 23 ods. 14 ADBG. V týchto článkoch sa stanovuje, že ÖADR, respektíve USK „musia o svojich rozhodnutiach informovať [Rakúsku spolkovú športovú organizáciu], športové organizácie, športovcov, ďalšie osoby, organizátorov súťaží a širokú verejnosť“, pričom uvedú meno dotknutej osoby, dĺžku trvania zákazu činnosti a jeho dôvody, a to bez toho, aby bolo možné vyvodiť akékoľvek údaje o zdravotnom stave dotknutej osoby.

16. Zverejňovanie týchto informácií je povinné pre profesionálnych športovcov a v niektorých prípadoch aj pre rekreačných športovcov. V ostatných prípadoch, keď sa porušenia dopustili rekreační športovci, maloletí alebo zraniteľné osoby, zverejnenie nie je povinné.

[7] V pravidlách atletických súťaží IAAF z roku 2015, ako aj v antidopingových pravidlách IAAF z roku 2017 sa pojem „použitie“ vymedzuje ako „využitie, aplikovanie, požitie, vpichnutie alebo užitie zakázanej látky alebo zakázanej metódy akýmkoľvek spôsobom“.

[8] Existujú dve rozhodnutia USK z 21. decembra 2021. Prvé rozhodnutie potvrdzuje vecné závery ÖADR a prerušuje konanie v časti týkajúcej sa nezverejnenia mena navrhovateľky, trestu a porušenia antidopingových pravidiel; druhé rozhodnutie v tejto veci predstavuje návrh na začatie prejudiciálneho konania.

17. Aj keď povinnosť informovať verejnosť majú orgány s rozhodovacou právomocou, t. j. ÖADR a USK, ADBG stanovuje, že túto úlohu v mene ÖADR a USK vykonáva NADA. [9] Na účely splnenia tejto povinnosti NADA zverejňuje na svojich internetových stránkach zoznam, ktorý je prístupný širokej verejnosti. [10] Príslušný záznam v tomto zozname pozostáva z mena a priezviska dotknutej osoby, druhu športu, ktorému sa venuje, druhu porušenia pravidiel, druhu zákazu činnosti, ktorý jej bol uložený, a dátumu začiatku a konca zákazu činnosti.

18. Rozumiem tomu tak, že táto informácia zostáva dostupná na webovom sídle NADA len počas obdobia zákazu činnosti dotknutého športovca.

19. USK má pochybnosti o tom, či je postup zverejňovania osobných údajov navrhovateľky širokej verejnosti prostredníctvom online zverejnenia na voľne dostupných internetových stránkach NADA zlučiteľný s GDPR. Aby mohla rozhodnúť o žiadosti navrhovateľky o nezverejnenie jej osobných údajov na voľne dostupných internetových stránkach, rozhodla o prerušení konania a predložení nasledujúcich prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru:

„1. Predstavuje informácia, že určitá osoba sa dopustila určitého dopingového priestupku a z dôvodu tohto priestupku jej bol uložený zákaz účasti na (vnútroštátnych a medzinárodných) súťažiach, ‚údaj týkajúci sa zdravia' v zmysle článku 9 [GDPR]?

2. Bráni [GDPR] – najmä so zreteľom na článok 6 ods. 3 druhý pododsek tohto nariadenia – vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že sa má zverejniť meno osoby, ktorej sa týka rozhodnutie [USK], doba platnosti zákazu a jeho dôvody bez toho, aby bolo možné zistiť údaje týkajúce sa zdravia dotknutej osoby? Je v tejto súvislosti relevantné, že od zverejnenia týchto informácií možno podľa vnútroštátnej právnej úpravy upustiť len v prípade, ak je dotknutá osoba rekreačným športovcom, maloletou osobou alebo osobou, ktorá poskytnutím informácií alebo inými upozorneniami podstatne prispela k odhaleniu potenciálnych dopingových priestupkov?

3. Vyžaduje [GDPR] – najmä so zreteľom na zásady stanovené v článku 5 ods. 1 písm. a) a c) tohto nariadenia –, aby sa pred zverejnením v každom prípade vykonalo zváženie osobnostných záujmov dotknutej osoby, ktorých sa týka zverejnenie, na jednej strane a záujmu verejnosti na informovaní o dopingovom priestupku, ktorého sa dopustil určitý športovec, na druhej strane?

4. Predstavuje informácia, že určitá osoba sa dopustila určitého dopingového priestupku a z dôvodu tohto priestupku jej bol uložený zákaz účasti na (vnútroštátnych a medzinárodných) súťažiach, spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky v zmysle článku 10 [GDPR]?

5. V prípade kladnej odpovede na [štvrtú otázku], je [USK], ktorá je zriadená podľa § 8 Anti-Doping-Bundesgesetz 2021 (spolkový antidopingový zákon z roku 2021), orgánom v zmysle článku 10 [GDPR]?"

[9] Pozri § 5 ods. 6 bod 4 ADBG.

[10] Navrhovateľka poznamenáva, že tento zoznam je dostupný na internetovej adrese https://www.nada.at/de/recht/suspendierungen-sperren.

20. Písomné vyjadrenia predložili navrhovateľka, NADA, WADA, belgická, francúzska, lotyšská, luxemburská a poľská vláda, ako aj Európska komisia. S výnimkou belgickej, francúzskej, luxemburskej a poľskej vlády títo účastníci konania tiež predniesli ústne vyjadrenia na pojednávaní, ktoré sa konalo 2. mája 2023.

III. Prípustnosť

21. Hlavnou funkciou prejudiciálneho konania je zabezpečiť jednotné uplatňovanie práva Únie vo všetkých členských štátoch. No aj keď sú rôzne vnútroštátne orgány (správne, regulačné alebo iné typy orgánov) povinné uplatňovať právo Únie a nemusia si byť isté jeho významom, podľa článku 267 ZFEÚ môžu požiadať Súdny dvor o výklad práva Únie iba „súdne orgány“. V zásade platí, že keď je Súdnemu dvoru doručený návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal vnútroštátny súd považovaný za súčasť súdnej moci v príslušnom členskom štáte, bude ho považovať za prípustný. Ak však takýto návrh podľa článku 267 ZFEÚ podá orgán, ktorý nepatrí do súdnej moci v obvyklom zmysle slova, Súdny dvor tento návrh automaticky neodmietne. Namiesto toho preverí, či by sa vnútroštátny orgán mohol napriek tomu považovať za „súdny orgán“ v zmysle tohto ustanovenia.

22. V prejednávanej veci sa na Súdny dvor obrátila USK. Tento orgán nie je orgánom, ktorý by v Rakúsku *prima facie* patril do súdnej moci. Komisia preto vo svojich písomných vyjadreniach adresovaných Súdnemu dvoru spochybnila, či USK spĺňa požiadavky na to, aby bola považovaná za „súdny orgán“ v zmysle článku 267 ZFEÚ. Preto prvou otázkou, ktorú musí Súdny dvor vyriešiť predtým, ako sa začne zaoberať podstatou tejto veci, je, či vôbec môže „hovoriť“ s USK.

23. Zastávam názor, že USK je „súdnym orgánom“ v zmysle článku 267 ZFEÚ. Na účely vysvetlenia svojho stanoviska najprv stručne načrtnem predpisy upravujúce organizáciu a funkcie USK (III.A). V tomto kontexte preukážem, že spĺňa podmienky vymedzené judikatúrou Súdneho dvora na to, aby mohla byť považovaná za „súdny orgán“ (III.B).

A. Organizácia a štruktúra USK

24. USK je stálym orgánom zriadeným v súlade s § 8 ADBG.

25. Tento orgán vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania vysvetľuje, že funguje ako „najvyšší“ rakúsky športový arbitrážny súd pre prípady porušenia antidopingových pravidiel. Je nadriadeným súdom v dvojstupňovom systéme pre sankcionovanie za porušenie antidopingových pravidiel, ktorý zaviedol ADBG. Zistenie porušenia platných antidopingových pravidiel a uloženie sankcie je v prvom stupni zverené ÖADR na podnet NADA. [11] Žiadosť o preskúmanie rozhodnutia ÖADR možno podať na USK. V takomto prípade sú účastníkmi konania na jednej strane športovec (alebo iná osoba), na ktorú sa rozhodnutie ÖADR vzťahuje, a na druhej strane NADA. [12]

[11] ÖADR je zriadená ako nezávislý orgán podľa článku 7 ADBG.

[12] Pozri § 23 ods. 2 ADBG. NADA je orgánom, ktorý podal žiadosť o preskúmanie na ÖADR. Pozri § 18 ADBG.

26. USK rozhoduje na základe systému väčšinového hlasovania [13] v konaní, ktoré sa riadi rakúskym občianskym súdnym poriadkom [14] a jej vlastným rokovacím poriadkom. Jej rokovací poriadok je zverejnený. [15]

27. Ustanovenie § 8 os. 1 ADBG výslovne stanovuje, že USK má byť nezávislá od orgánov verejnej moci, súkromných osôb a NADA. Ďalej sa v ňom stanovuje, že členovia USK sa nesmú zúčastňovať na vyšetrovaniach NADA týkajúcich sa možného porušenia platných antidopingových pravidiel; na konečnom rozhodnutí NADA; na rozhodnutí o tom, či podať žiadosť o preskúmanie na ÖADR; ani na samotnom procese preskúmania. USK musí plniť svoje úlohy samostatne a nezávisle. [16]

28. Podľa § 8 ods. 2 ADBG je USK zložená z jedného predsedu a siedmich členov. Predseda a jeho zástupca musia mať zloženú justičnú alebo advokátsku skúšku. Dvaja členovia výboru musia mať právnické vzdelanie a skúsenosti s vedením formálnych vyšetrovacích konaní. Ďalší dvaja členovia musia byť odborníkmi v oblasti analytickej chémie alebo toxikológie. A nakoniec dvaja členovia musia byť odborníkmi v oblasti športovej medicíny.

29. V tom istom paragrafe sa tiež vysvetľuje, že pre každé konanie sa USK zostavuje nanovo: predseda alebo jeho zástupca musí vymenovať spomedzi členov USK aspoň jedného člena s právnickým vzdelaním a skúsenosťami s formálnym vyšetrovacím konaním; aspoň jedného odborníka v oblasti analytickej chémie alebo toxikológie a aspoň jedného člena, ktorý je odborníkom v oblasti športovej medicíny. [17]

30. Podľa § 8 ods. 3 ADBG, ako sa vysvetľuje v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, predsedu a stálych členov USK vymenúva spolkový minister umenia, kultúry, verejnej služby a športu (ďalej len „minister športu“) na obdobie štyroch rokov, pričom je prípustné ich opätovné vymenovanie. [18] Minister môže odvolať člena USK pred uplynutím jeho mandátu len „zo závažných dôvodov“ [19].

31. V prípade sporov týkajúcich sa rakúskych športových podujatí alebo rakúskych športovcov sa konanie musí začať pred USK. [20] Inými slovami, odvolanie proti rozhodnutiu ÖADR možno v takýchto prípadoch podať len na USK. [21]

13 Ustanovenie § 8 ods. 3 ADBG.

14 Ustanovenie § 23 ods. 3 ADBG

15 Ustanovenie § 23 ods. 3 ADBG. Rokovací poriadok USK je k dispozícii na adrese: https://www.schiedskommission.at/files/doc/Gesetze-Richtlinien-und-Bestimmungen/USK-Verfahrensordnung-2021.pdf (ďalej len „rokovací poriadok USK“).

16 Bod 1 ods. 3 rokovacieho poriadku USK.

17 Pozri § 8 ods. 2 ADBG.

18 Tieto skutočnosti sú obsiahnuté aj v § 8 ods. 3 ADBG.

19 Pozri § 8 ods. 3 ADBG.

20 Ak ide o účasť na medzinárodnej súťaži alebo o účasť medzinárodných športovcov, žalobu možno podať priamo na Internationaler Sportgerichtshof (Medzinárodný športový arbitrážny súd) (ďalej len „CAS“). Pozri § 23 ods. 4 ADBG. Zdá sa však, že táto výnimka sa v tejto veci neuplatňuje.

21 Pozri § 23 ods. 1 a ADBG a návrh na začatie prejudiciálneho konania, bod IV ods. 4 Ten vysvetľuje, že Oberster Gerichtshof (Najvyšší súdny dvor, Rakúsko) rozhodol, že odvolanie sa na občianskoprávne súdy vo veciach porušenia antidopingových pravidiel si vyžaduje, aby rozhodnutie ÖADR bolo najprv napadnuté na USK.

32. Ustanovenie § 23 ods. 3 ADBG vyžaduje, aby USK pri preskúmavaní zákonnosti rozhodnutia ÖADR uplatňovala platné antidopingové pravidlá príslušnej medzinárodnej športovej asociácie. Ak zistí, že rozhodnutie je nezákonné, môže ho buď zrušiť, zmeniť alebo nahradiť vlastným rozhodnutím. [22]

33. Ako bolo vysvetlené na pojednávaní, odvolania proti rozhodnutiam USK sa môžu podávať na príslušné rakúske občianskoprávne súdy – ak sa týkajú občianskoprávnych vecí. V takýchto prípadoch USK nie je účastníčkou konania pred príslušným občianskoprávnym súdom. Účastníkmi konania naopak zostávajú NADA a športovec (alebo iná osoba).

34. Ako však bolo vysvetlené aj na pojednávaní a nespochybnila to ani jedna zo strán, rozhodnutie o zákonnosti zverejnenia informácie o rozhodnutí USK obsahujúceho osobné údaje navrhovateľky na internetových stránkach NADA zrejme nepatrí do právomoci rakúskych občianskoprávnych súdov. Súčasne bolo vysvetlené, že rozhodnutia USK nemôžu byť predmetom skúmania zo strany rakúskych správnych súdov. Zdá sa teda, že pri rozhodovaní o zákonnosti rozhodnutia o zverejnení osobných údajov športovca je USK poslednou inštanciou na riešenie sporov v Rakúsku.

35. Športovec môže ísť inou cestou, ktorá nezahŕňa USK, a to podaním sťažnosti na Datenschutzbehörde (Rakúsky národný úrad na ochranu osobných údajov). Žaloby proti jeho rozhodnutiam možno podať na správnych súdoch v Rakúsku.

36. Napokon hoci z informácií obsiahnutých v spise, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, nie je úplne jasné, či sa športovec môže rozhodnúť podať odvolanie proti rozhodnutiu USK na CAS, ak sa sťažnosť týka otázok súvisiacich so správnym uplatňovaním antidopingových pravidiel príslušnej medzinárodnej športovej asociácie a/alebo WADC. [23]

37. Na základe uvedeného teraz preskúmam, či je USK „súdnym orgánom“ v zmysle článku 267 ZFEÚ.

B. Je USK „súdnym orgánom“?

38. Súdny dvor už v rozsudku vo veci Vaassen-Göbbels rozhodol, že význam pojmu „súdny orgán“ v (súčasnom) článku 267 ZFEÚ sa musí určiť výlučne podľa práva Únie. [24] Tento prístup umožňuje Súdnemu dvoru rozhodovať o prejudiciálnych otázkach podaných orgánmi, ktoré, podobne ako USK, nie sú považované za súdy podľa „klasického“ ústavného rozdelenia právomocí v členskom štáte medzi zákonodarnú, výkonnú a súdnu moc, ale ktoré napriek tomu disponujú právomocou podať Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania, ako aj právomocou riešiť spory prostredníctvom uplatňovania práva Únie. Umožnenie podávať takéto návrhy širšiemu okruhu orgánov, než sú súdy v „bežnom“ zmysle, posilňuje hlavný cieľ prejudiciálneho konania, ktorým je zabezpečiť jednotné uplatňovanie práva Únie. Súdny dvor teda už v rannej fáze pripúšťal návrhy na prejudiciálne otázky podané orgánmi, ktoré by sa tradične nepovažovali za „klasické“ „súdne orgány“. Napriek tomu tento mechanizmus nebol sprístupnený všetkým orgánom, ktoré musia uplatňovať právo Únie, ale len tým, ktoré možno považovať za „súdne orgány“.

22 Pozri § 23 ods. 1 ADBG.

23 V ustanovení § 23 ods. 4 ADBG sa výslovne uvádza len to, že odvolanie na CAS môže podať WADA, Medzinárodný olympijský výbor, Medzinárodný paralympijský výbor a ktorákoľvek príslušná medzinárodná športová federácia.

24 Rozsudok z 30. júna 1966 (61/65, EU:C:1966:39, bod 273).

39. Súdny dvor nikdy neposkytol definíciu pojmu „súdny orgán“ uvedenú v článku 267 ZFEÚ.[25] V priebehu rokov však vypracoval súhrn kritérií, ktoré berie do úvahy pri rozhodovaní o prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Medzi tieto kritériá patria napríklad zákonný základ tohto orgánu, jeho trvalosť, záväznosť jeho právomoci, kontradiktórna povaha konania pred ním, uplatňovanie právnych noriem týmto orgánom, ako aj jeho nezávislosť (vnútorná aj vonkajšia).[26] Hoci sa tieto kritériá uplatňovali v priebehu rokov s rozdielnym stupňom prísnosti, v poslednej dobe, pravdepodobne pod vplyvom rozsudkov týkajúcich sa právneho štátu,[27] došlo k posilneniu požiadavky nezávislosti. Vo veci Banco de Santander[28] Súdny dvor napríklad považoval za potrebné zmeniť svoje stanovisko v súvislosti s prípustnosťou návrhu na začatie prejudiciálneho konania zo strany španielskeho Tribunal Económico-Administrativo Central (Ústredný daňový súd, Španielsko) (ďalej len „TEAC“), keďže na rozdiel od situácie spred niekoľkých rokov[29] sa domnieval, že tento orgán nespĺňa požiadavku nezávislosti.

40. Práve požiadavka nezávislosti je totiž v súvislosti s USK sporná. Predtým, ako vysvetlím, prečo sa domnievam, že vnútroštátny orgán v tomto prípade spĺňa toto kritérium, ukážem, že spĺňa ďalšie kritériá, ktoré Súdny dvor používa vo svojej judikatúre k pojmu „súdny orgán“ v článku 267 ZFEÚ.

1. O pojmoch „zákonný základ“ a „trvalosť“

41. Požiadavka, aby mal vnútroštátny orgán zákonný základ, znamená, že jeho právny základ sa musí nachádzať vo vnútroštátnych právnych predpisoch, či už na primárnej alebo sekundárnej úrovni.[30] Kritérium trvalosti vyžaduje, aby bol orgán ako inštitúcia stály, bez ohľadu na to, že môže byť pre každé konanie zložený nanovo alebo má meniace sa zloženie.[31]

42. V prejednávanej veci sú tieto kritériá jednoznačne splnené: ako som už vysvetlila, USK je zriadená ADBG, rakúskou spolkovou legislatívou. Má totiž stálych členov menovaných na obdobie štyroch rokov, ktoré možno obnoviť, a aj keď sa zloženie rozhodovacej komisie mení, je zložená v súlade s pravidlami stanovenými zákonom a zo zoznamu stálych členov USK (pozri body 28 a 29 vyššie).

[25] Súdny dvor bol kritizovaný za to, že pojem „súdny orgán“ nevymedzil komplexne. Pozri napríklad návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer vo veci De Coster (C-17/00, EU:C:2001:366, bod 14) alebo BROBERG, M., FENGER, N.: *Preliminary References to the European Court of Justice*, 2. vyd., Oxford: Oxford University Press, 2014, s. 70. Ďalší, a ja s týmto postojom súhlasím, sa domnievajú, že rozdielnosť a neustály vývoj inštitúcií v členských štátoch Únie vyžaduje flexibilitu pri určovaní toho, či určitá inštitúcia môže byť kvalifikovaná ako „súdny orgán“. Pozri napríklad návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wahl v spojených veciach Torresi (C-58/13 a C-59/13, EU:C:2014:265, bod 27) a WAHL, N., PRETE, L.: The Gatekeepers of Article 267 TFEU: On Jurisdiction and Admissibility of References for Preliminary Rulings. In: *Common Market Law Review*, zv. 55(2), 2018, s. 511 – 548, na s. 522.

[26] Pozri napríklad rozsudok zo 17. septembra 1997, Dorsch Consult (C-54/96, EU:C:1997:413, bod 23). Najnovšie pozri rozsudok z 21. januára 2020, Banco de Santander (C-274/14, EU:C:2020:17, bod 51 a citovaná judikatúra).

[27] Pozri napríklad rozsudky z 27. februára 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses (C-64/16, EU:C:2018:117, bod 42 a nasl.); z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 54 a nasl.), a z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C-619/18, EU:C:2019:531, bod 74 a nasl.)

[28] Rozsudok z 21. januára 2020, Banco de Santander (C-274/14 EU:C:2020:17, bod 55, avšak pozri tiež celú analýzu nezávislosti v bodoch 51 až 77).

[29] Pozri rozsudok z 21. marca 2000, Gabalfrisa a i. (C-110/98 až C-147/98, EU:C:2000:145, bod 39)

[30] Pozri rozsudok zo 6. októbra 2015, Consorci Sanitari del Maresme (C-203/14, EU:C:2015:664, bod 18).

[31] Pozri napríklad rozsudok z 12. júna 2014, Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta (C-377/13, EU:C:2014:1754, bod 26) (v ktorom sa konštatuje, že hoci „zloženie rozhodovacích senátov [súdu] je dočasné a ich činnosť sa končí vydaním rozhodnutia;„... súd... vykazuje trvalý charakter“).

2. O pojme „záväzný charakter právomoci“

43. Požiadavka, aby mal vnútroštátny orgán záväzný charakter právomoci, sa v judikatúre uplatňovala dvoma spôsobmi. Súdny dvor buď požadoval, aby si účastníci konania pred týmto orgánom nemohli vybrať, či sa vecou bude zaoberať práve on,[32] alebo Súdny dvor vyžadoval, aby rozhodnutia dotknutého orgánu boli pre účastníkov záväzné.[33] Kritérium záväzného charakteru právomoci sa stále považovalo za splnené aj vtedy, ak vnútroštátne právo poskytovalo účastníkom konania možnosť voľby obrátiť sa na dotknutý orgán alebo na „všeobecné“ súdy tejto jurisdikcie.[34] Dôležité je, že právomoc vnútroštátneho orgánu nezávisí od dohody oboch strán, ale vzniká vtedy, keď jedna zo strán podá žalobu.

44. USK spĺňa kritérium záväzného charakteru právomoci v oboch prípadoch jej použitia. Možno je vhodné vysvetliť, že napriek svojmu názvu tento orgán nie je „arbitrážnym súdom“ v tom zmysle, že jeho právomoc vyplýva z dohody medzi stranami. Ako som už vysvetlila v bodoch 24 a 31 vyššie a ako je vysvetlené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania a tiež účastníkmi konania, v Rakúsku má USK na základe spolkového zákona pôsobnosť skôr ako *povinná* inštancia pre žiadosti o preskúmanie rozhodnutí ÖADR.

45. Rozhodnutia USK sú pre strany sporu záväzné. Pravdepodobne práve z tohto dôvodu rakúske právne predpisy stanovujú možnosť podať odvolanie proti jej rozhodnutiam v občianskoprávnych veciach na rakúske občianskoprávne súdy na jednej strane a vo veciach medzinárodných antidopingových pravidiel na CAS na strane druhej. Zdá sa však, že podľa rakúskeho práva neexistuje druhostupňový súd, na ktorý by bolo možné podať odvolanie proti rozhodnutiu USK o súlade rozhodnutia o zverejnení osobných údajov športovca s GDPR. Zdá sa preto vhodné považovať tento orgán za „súdny orgán“, ktorý má podľa článku 267 ods. 3 ZFEÚ *povinnosť* podať návrh na začatie prejudiciálneho konania, ak sa domnieva, že uplatňovanie GDPR je nejasné, keď sa uplatňuje na okolnosti sporu, o ktorom rozhoduje.

3. O pojme „kontradiktórne konanie“

46. Požiadavka kontradiktórneho konania nie je absolútnym kritériom.[35] Musí však existovať možnosť vypočutia strán[36] bez toho, aby bolo potrebné pojednávanie *inter partes*.[37]

47. Na účely tohto konania je aj toto kritérium splnené: zo súdneho spisu vyplýva, že USK vykonala rozsiahlu výmenu písomných vyjadrení medzi účastníkmi konania, ako aj dve pojednávania uskutočnené pred ÖADR v marci a máji 2021.

32 Pozri napríklad rozsudky z 23. marca 1982, Nordsee (102/81, EU:C:1982:107, bod 11), a zo 17. októbra 1989, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark (109/88, EU:C:1989:383, bod 7).

33 Pozri napríklad uznesenie zo 17. júla 2014, Emmeci (C-427/13, neuverejnené, EU:C:2014:2121, body 25, 30 a 31) (v ktorom sa konštatuje, že orgán, ktorý vydáva poradné stanoviská, nespĺňa kritérium „právne záväzného charakteru právomoci“).

34 Pozri napríklad rozsudky zo 6. októbra 2015, Consorci Sanitari del Maresme (C-203/14, EU:C:2015:664, bod 24), a z 26. januára 2023, Construct (C-403/21, EU:C:2023:47, bod 41) (v ktorých sa konštatuje prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania od orgánov, ktoré mali súčasne rovnocennú právomoc s príslušnými správnymi súdmi, a v prípade, že žalobca mal podľa uplatniteľného práva možnosť voľby obrátiť sa na vnútroštátny orgán).

35 Pozri rozsudky zo 17. septembra 1997, Dorsch Consult (C-54/96, EU:C:1997:413, bod 31) a z 29. novembra 2001, De Coster (C-17/00, EU:C:2001:651, bod 14) (v ktorých sa zdôrazňuje, že povaha požiadavky na konanie „*inter partes*“ nie je absolútna, takže aj v konaní, ktoré nemá takéto vlastnosti, môže byť splnená podmienka na to, aby bolo možné považovať príslušný subjekt za „súdny orgán“ podľa článku 267 ZFEÚ).

36 Pozri rozsudok zo 17. septembra 1997, Dorsch Consult (C-54/96, EU:C:1997:413, bod 31).

37 Pozri napríklad rozsudok zo 16. júla 2020, Governo della Repubblica italiana (Postavenie talianskych zmierovacích sudcov) (C-658/18, EU:C:2020:572, bod 63).

4. O pojme „rozhodnutia založené na právnych predpisoch“

48. Vnútroštátny orgán možno charakterizovať ako „súdny orgán“, ak musí svoje rozhodnutia vydávať na základe uplatnenia právnych predpisov. Táto požiadavka sa týka tak hmotnoprávnych predpisov [38], ako aj predpisov upravujúcich konanie pred dotknutým orgánom. [39]

49. V prejednávanej veci sa rozhodovací postup USK riadi vopred stanovenými hmotnoprávnymi a procesnými predpismi. Pri preskúmavaní rozhodnutí ÖADR musí USK uplatňovať príslušné antidopingové pravidlá stanovené ADBG, ako aj pravidlá príslušnej medzinárodnej športovej asociácie (v tomto prípade pravidlá IAAF a WADC). [40] Ako inštitúcia členského štátu musí USK uplatňovať aj príslušnú právnu úpravu Únie. Práve z dôvodu tejto povinnosti sa USK rozhodla predložiť Súdnemu dvoru túto vec s cieľom požiadať o výklad GDPR.

50. Pokiaľ ide o uplatniteľné procesné pravidlá, ako sa uvádza v bode 26 vyššie, konanie pred USK sa riadi rakúskym Občianskym súdnym poriadkom, ako aj jej vlastným rokovacím poriadkom. Je povinná dodržiavať právo účastníkov konania na obhajobu. [41] Napokon, jej rozhodnutie musí byť vydané vo vopred stanovenej lehote. [42] Preto sa právomoci USK riadia súborom vopred stanovených procesných a hmotnoprávnych pravidiel, ktoré musí dodržiavať.

5. O pojme „nezávislosť“

51. Pri rozhodovaní o tom, či má Súdny dvor prijať tento návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný USK, je zrejme jediným kritériom, ktoré by nemuselo byť splnené, požiadavka nezávislosti.

52. Aj keď myšlienka nezávislosti je neoddeliteľným prvkom súdnej funkcie, [43] Súdny dvor až v roku 1987 vo svojom rozsudku Pretore di Salò konštatoval, že vnútroštátny orgán musí konať nezávisle, [44] aby mohol využiť možnosť nadviazať dialóg so Súdnym dvorom v rámci prejudiciálneho konania.

53. Keďže nezávislosť je nevyhnutným znakom na to, aby bolo možné určitý orgán charakterizovať ako „súdny orgán“ v zmysle dnešného článku 267 ZFEÚ, pokiaľ boli návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané súdmi v rámci organizácie súdnictva členských štátov, Súdny dvor nespochybňoval ich nezávislosť. Nezávislosť bola automaticky predpokladaná. Otázka

38 Táto požiadavka je splnená aj v prípade, že existujú ďalšie kritériá, na základe ktorých orgán rozhoduje. Pozri rozsudok zo 27. apríla 1994, Almelo (C-393/92, EU:C:1994:171, bod 23) (v ktorom sa konštatuje prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania podaný orgánom, ktorý okrem uplatňovania právnych predpisov vykonáva prieskum na základe toho, čo je spravodlivé a primerané).

39 Procesné pravidlá, ktoré orgán uplatňuje, nemusia byť určené zákonom, ale môže ich prijať samotný orgán. Pozri napríklad rozsudok zo 17. septembra 1997, Dorsch Consult (C-54/96, EU:C:1997:413, bod 33) (v ktorom sa zamieta námietka, že predmetné procesné pravidlá boli prijaté samotným vnútroštátnym orgánom, že tieto pravidlá nemali účinky vo vzťahu k tretím osobám a že neboli zverejnené).

40 Pozri § 23 ods. 3 ADBG. Pozri tiež článok 11 rokovacieho poriadku USK.

41 Pozri článok 8 Rokovacieho poriadku.

42 Podľa § 23 ods. 4 ADBG musí byť celé konanie ukončené do šiestich mesiacov.

43 V tejto súvislosti pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Darmon vo veci Corbiau (C-24/92, neuverejnené, EU:C:1993:59, bod 10).

44 Rozsudok z 11. júna 1987, X (14/86, EU:C:1987:275, bod 7). Už dávno predtým však generálny advokát Gand vo svojich návrhoch prednesených vo veci Vaassen-Göbbels (61/65, neuverejnené, EU:C:1966:25, strana 281) považoval nezávislosť za dôležitú charakteristiku pojmu „súdny orgán“.

„nezávislosti“ sa teda posudzovala len v prípade, že návrhy na začatie konania podali orgány, ktoré nepatria do súdnej zložky verejnej moci členského štátu. Za týchto okolností nebolo potrebné podrobne sa zaoberať presným obsahom požiadavky nezávislosti, ako ju ukladá právo Únie. [45]

54. Tak to bolo aspoň donedávna, keď sa v dôsledku pokusov o legislatívne zmeny alebo ich realizácie stala nezávislosť súdnictva v niektorých členských štátoch spornou. Tento „odklon od právneho štátu“, ako sa často označuje, [46] vyžadoval, aby Súdny dvor oveľa podrobnejšie vysvetlil, čo sa rozumie pod požiadavkou „nezávislosti“ súdov. V príslušných rozsudkoch, ktoré boli výsledkom konania vo veci porušenia právnych predpisov alebo návrhov na začatie prejudiciálneho konania, [47] vznikla otázka, či právne predpisy členských štátov v písomnej podobe a v podobe, v akej sa uplatňujú v praxi, poskytujú dostatočné záruky pre autonómne a nezávislé rozhodovanie sudcov. Pri rozhodovaní o tejto otázke musel Súdny dvor podrobnejšie rozpracovať pojem nezávislosť.

55. Táto línia judikatúry otvorila diskusiu [48] o otázke, či kritérium nezávislosti je (a malo by zostať) rovnaké v prípadoch, keď i) Súdny dvor rozhoduje o tom, či je orgán „súdnym orgánom“ na účely článku 267 ZFEÚ, alebo ii) Súdny dvor rozhoduje o nezávislosti za rôznych okolností, napríklad v prípade údajného porušenia článku 19 ZEÚ členským štátom, alebo v prípade, ktorý sa týka požiadavky nezávislosti stanovenej v konkrétnych právnych predpisoch Únie. [49] Vo veci Associação Sindical dos Juízes Portugueses [50] Súdny dvor výslovne prepojil kritérium „nezávislosti“ v článku 19 ZEÚ, článku 47 Charty a článku 267 ZFEÚ. Rozsudok Banco de Santander by sa pravdepodobne mohol vykladať ako uplatnenie kritérií vypracovaných v kontexte článku 19 ZEÚ na určenie pojmu „nezávislosť“ v kontexte článku 267 ZFEÚ. [51]

56. Niektorí autori vyjadrili obavu, že prepojenie judikatúry týkajúcej sa článku 19 ZEÚ a judikatúry týkajúcej sa pojmu „súdny orgán“ v článku 267 ZFEÚ by mohlo znemožniť ďalší dialóg v prípade, keby boli návrhy na začatie prejudiciálneho konania predložené súdmi z členských

[45] Napriek tomu niektorí generálni advokáti považovali prístup Súdneho dvora k otázke nezávislosti vnútroštátneho orgánu za príliš flexibilný. Pozri napríklad návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer vo veci De Coster (C-17/00, EU:C:2001:366, body 19 až 28) (v ktorých sa vysvetľuje, že došlo k postupnému uvoľňovaniu judikatúry vo vzťahu k požiadavke nezávislosti).

[46] Pozri napríklad PECH, L., SCHEPPELE, K. L.: Illiberalism Within: Rule of Law Backsliding in the EU. In: *Cambridge Yearbook of European Legal Studies*, Zv. 19, Cambridge University Press, 2017, s. 3 – 47; PRIEBUS, S.: The Commission's Approach to Rule of Law Backsliding: Managing Instead of Enforcing Democratic Values? In: *Journal of Common Market Studies*, zv. 60(6), University Association for Contemporary European Studies and John Wiley & Sons Ltd., 2022, s. 1684 –1700.

[47] Pre prehľad relevantných rozsudkov pozri Európsky parlament, Generálne riaditeľstvo pre vnútorné politiky Únie, PECH, L.: *The European Court of Justice's jurisdiction over national judiciary-related measures*. Európsky parlament, 2023, dostupné na: https://democracyinstitute.ceu.edu/articles/european-parliament-publishes-study-laurent-pech

[48] Pozri napríklad BROBERG, M., FENGER, N.: The European Court of Justice's Transformation of its Approach towards Preliminary References from Member State Administrative Bodies. In: *Cambridge Yearbook of European Legal Studies*, zv. 24, Cambridge University Press, 2022, s. 2 a nasl.

[49] Príkladom je rozsudok z 19. septembra 2006, Wilson (C-506/04, EU:C:2006:587), v ktorom Súdny dvor podrobne rozpracoval, čo sa rozumie pod vonkajšou a vnútornou nezávislosťou súdov. Súdny dvor rozhodoval v rámci prejudiciálneho konania, v ktorom sa jednalo o posúdenie toho, či vnútroštátne právne predpisy spĺňajú požiadavky nezávislosti stanovené v článku 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/5/ES zo 16. februára 1998 o uľahčení trvalého výkonu právnického povolania v inom členskom štáte ako v tom, kde bola získaná kvalifikácia 98/5/ES (Ú. v. EÚ L 77, 1998, s. 36; Mim. vyd. 06/03, s. 83), známej aj ako smernica o voľnom pohybe advokátov. Toto ustanovenie vyžadovalo, aby členské štáty poskytli opravné prostriedky pred „súdnymi orgánmi“ proti rozhodnutiam týkajúcim sa registrácie advokáta.

[50] Pozri najmä rozsudok z 27. februára 2018, (C-64/16, EU:C:2018:117, body 34 až 38 a 42 a 43).

[51] Pozri rozsudok z 21. januára 2020, Banco de Santander (C-274/14, EU:C:2020:17, bod 55 a nasl.) Pozri tiež BROBERG, M., FENGER, N.: The European Court of Justice's Transformation of its Approach towards Preliminary References from member State Administrative Bodies. In: *Cambridge Yearbook of European Legal Studies*, zv. 24, Cambridge University Press, 2022, s. 21 a nasl. (kde sa uvádza posúdenie vývoja pojmu „nezávislosť“ podľa článku 267 ZFEÚ a vedľajšie dopady judikatúry týkajúcej sa článku 19 ods. 1 ZEÚ a článku 47 Charty).

štátov, v ktorých boli zistené systémové nedostatky v zárukách nezávislosti súdnictva.[52] Niektorí generálni advokáti zároveň poukázali na to, že pokiaľ ide o posúdenie nezávislosti, záleží na kontexte.[53]

57. Je nepochybne pravda, že kontext, alebo inak povedané, dôvod, prečo Súdny dvor posudzuje pravidlá uplatniteľné na určitú inštitúciu, je dôležitý. Nie je mi však jasné, ako by to v každom z rôznych uvedených scenárov malo viesť k rozdielom v hmotnoprávnej úrovni nezávislosti. Hoci sa spôsob chápania pojmu nezávislosť v práve Únie vyvíjal, nemusí to nevyhnutne znamenať, že existujú rôzne koncepcie nezávislosti. Podľa môjho názoru je požiadavka nezávislosti rovnaká pre každú inštitúciu, ktorá sa snaží zaradiť do kategórie „súdny orgán“, či už na účely splnenia požiadaviek článku 19 ZEÚ alebo požiadaviek článku 267 ZFEÚ.

58. Uplatnenie rovnakých požiadaviek, ktoré boli vypracované vo veciach týkajúcich sa článku 19 ZEÚ, na posúdenie toho, či je inštitúcia „súdnym orgánom“ podľa článku 267 ZFEÚ, by podľa môjho názoru neohrozilo súdny dialóg podľa článku 267 ZFEÚ. Naopak, ako vysvetlím v kontexte okolností prejednávanej veci, takýto prístup je potrebný na zabezpečenie toho, aby členské štáty vytvorením špecializovaných inštitúcií, ktorých úlohou je rozhodovať určité obmedzené kategórie sporov, neobchádzali dôležitú požiadavku nezávislosti, ktorú právny poriadok Únie ukladá vnútroštátnym súdnym orgánom. Nezávislosť zabezpečuje rovnaký odstup od účastníkov konania pre strany sporu, a to tak z hľadiska jeho vnútorných, ako aj vonkajších aspektov.[54] Ide teda o nevyhnutný prvok účinnej súdnej ochrany chápanej ako základné právo každej osoby v každom možnom type sporu, ktorý možno riešiť súdnou cestou. To neznamená, že metóda, ktorú používa Súdny dvor pri skúmaní prípustnosti návrhov na začatie prejudiciálneho konania, by sa mala zmeniť. Ak návrh na začatie prejudiciálneho konania pochádza od „klasického“ súdneho orgánu, stále sa predpokladá, že tento orgán je súd a nie je potrebná ďalšia analýza. Len v prípade, ak účastník konania vznesie pochybnosti o nezávislosti členov tohto orgánu alebo ak sa Súdny dvor o nich dozvie iným spôsobom, je potrebné nezávislosť vnútroštátneho orgánu preveriť. Naopak nezávislosť iných vnútroštátnych orgánov je potrebné preukázať ešte predtým, ako je návrh na začatie prejudiciálneho konania prijatý.

59. V súčasnom stave judikatúry má nezávislosť „vonkajšie“ aj „vnútorné“ hľadisko.[55] Prvé z nich vyžaduje, aby rozhodujúci člen mohol rozhodovať samostatne[56] bez toho, aby bol vystavený akýmkoľvek vonkajším pokynom. Aby to bolo možné, právo Únie stanovuje určité normy týkajúce sa vymenovania a odvolania členov „súdneho orgánu“. Aj keď rozhodujúci členovia dotknutého orgánu môžu byť vymenovaní externou osobou alebo inštitúciou vrátane ministra ako člena vlády, po svojom vymenovaní musia byť nezávislí od vplyvu tejto osoby alebo inštitúcie. V tomto ohľade Súdny dvor zásadne vyžaduje, aby predpisy, ktoré zabraňujú odvolaniu, boli zakotvené v legislatívnych zárukách, ktoré presahujú rámec obyčajných správnych alebo

52 Pozri napr. REYENS, C.: Saving judicial independence: a threat to the preliminary ruling mechanism? In: *European constitutional law review*, zv. 17(1), Cambridge University Press, 2021, s. 26 – 52.

53 Pozri v tomto ohľade návrhy, ktoré predniesli generálny advokát Wahl v spojených veciach Torresi (C-58/13 a C-59/13, EU:C:2014:265, body 46 až 54) a generálny advokát Bobek vo veci Pula Parking (C-551/15, EU:C:2016:825, body 76 až 107).

54 Judikatúra zvyčajne vysvetľuje „vnútorné“ hľadisko nezávislosti alebo nestrannosti ako dôležité na zabezpečenie rovnakých podmienok pre účastníkov konania. Pozri napríklad rozsudok z 19. septembra 2006, Wilson (C-506/04, EU:C:2006:587, bod 52). Rozhodujúci členovia teda nesmú mať žiaden osobný záujem na výsledku sporu. Zastávam názor, že „vonkajšie“ hľadisko nezávislosti, ktoré vyžaduje neexistenciu akéhokoľvek vonkajšieho vplyvu na rozhodujúcich členov, prispieva k rovnakému cieľu, ktorým je zabezpečenie rovnakého odstupu od účastníkov konania pre obe strany sporu. Vonkajší tlak vedie aj k tomu, že výsledok sporu nie je výsledkom autonómneho rozhodnutia rozhodujúceho člena, ale skôr vonkajšieho subjektu, ktorý ho ovplyvnil, s najväčšou pravdepodobnosťou v prospech jednej zo strán.

55 Pozri najmä rozsudky z 19. septembra 2006, Wilson (C-506/04, EU:C:2006:587, body 49 až 52), a z 21. januára 2020, Banco de Santander (C-274/14, EU:C:2020:17, body 57 až 62).

56 Pozri napríklad rozsudok z 5. novembra 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť všeobecných súdov) (C-192/18, EU:C:2019:924, bod 109 a citovaná judikatúra).

pracovnoprávnych predpisov.[57] Inými slovami osobám alebo inštitúciám, ktoré vymenúvajú členov „súdneho orgánu“, sa musí zabrániť v tom, aby týchto členov nahradili len z toho dôvodu, že nesúhlasia s ich názorom.

60. To neznamená, že odvolanie musí byť úplne nemožné alebo že tá istá osoba alebo inštitúcia, ktorá členov vymenovala, nemôže mať aj právomoc ich odvolať. Dôvody na odvolanie člena pred koncom jeho funkčného obdobia však musia byť založené na „oprávnených a presvedčivých dôvodoch a pri dodržaní zásady proporcionality“[58]. Okrem toho musia byť pre takéto odvolanie jasne stanovené dôvody a príslušné postupy.

61. Členov USK vymenúva spolkový minister pre šport na štvorročné funkčné obdobie, ktoré je možné obnoviť.[59] Vymenovanie ministrom by samo osebe nemalo predstavovať problém za predpokladu, že po vymenovaní členovia nie sú tomuto ministrovi zaviazaní žiadnou lojalitou. Nezdá sa mi, že je to prípad prejednávanej veci. Podľa ADBG členovia USK nemôžu prijímať pokyny ani od vlády, ani od správnych antidopingových orgánov (ako je NADA), ani od osôb vykonávajúcich športovú činnosť. Okrem toho Súdny dvor sa doteraz nedomnieval, že samotná skutočnosť, že mandát je obnoviteľný, je nezlučiteľná s nezávislosťou súdov.

62. V prejednávanej veci by minister mohol mať nepriamy vplyv na rozhodovacie postupy USK, ak by mohol predčasne odvolať príslušných členov. Ako som však už vysvetlila, minister pre šport nemôže členov USK odvolať pred uplynutím ich funkčného obdobia len z toho dôvodu, že sa mu znepáčili alebo nesúhlasí s ich názormi. Podľa § 8 ods. 3 ADBG môže k takémuto odvolaniu dôjsť iba zo „závažných dôvodov“. V súdnom spise nie sú žiadne informácie o dôvodoch, ktoré možno klasifikovať ako „závažné“. Pri diskusii o rozsahu právomocí ministra pre šport týkajúcich sa odvolávania podľa ADBG však NADA vysvetlila, že podľa rakúskeho práva možno len málo dôvodov kategorizovať ako „závažné“. Navrhovateľka tiež tvrdila, že do kategórie „závažných“ dôvodov môžu patriť len úmyselné trestné činy alebo trestné činy, za ktoré možno uložiť trest v trvaní najmenej jedného roka. Zdá sa teda, že zúčastnení sa zhodujú v tom, že členov USK nemožno odvolávať podľa ľubovôle alebo svojvoľného uváženia ministra pre šport alebo inej inštitúcie.

63. Tento typ ochrany pred svojvoľným odvolaním členov USK treba odlišovať od situácie členov TEAC, o ktorú ide v rozsudku vo veci Banco de Santander. Ich odvolanie bolo možné z toho dôvodu, že na tento účel neexistovali žiadne osobitné predpisy.[60] Neexistencia takýchto predpisov sa prejavila, ako poznamenal generálny advokát Hogan v tejto veci, v tom, že členovia TEAC boli odvolaní „z dôvodov, ktoré sa zdajú byť vyhovujúce pre vtedajšiu vládu“[61].

64. Napokon je potrebné preskúmať aj otázku týkajúcu sa toho, z akých informácií má Súdny dvor vychádzať pri posudzovaní nezávislosti vnútroštátneho orgánu. Podľa môjho názoru sa Súdny dvor môže opierať výlučne o právne predpisy, ktorými sa tento orgán riadi. Ak sa však v spore, o ktorom rozhoduje, vyskytnú pochybnosti o postupe pri uplatňovaní týchto právnych predpisov,

57 Pozri rozsudky z 21. januára 2020, Banco de Santander (C-274/14, EU:C:2020:17, bod 60 a citovaná judikatúra), a zo 16. júla 2020, Governo della Repubblica italiana (Postavenie talianskych zmierovacích sudcov) (C-658/18, EU:C:2020:572, bod 49).

58 Pozri rozsudky z 21. januára 2020, Banco de Santander (C-274/14, EU:C:2020:17, bod 59), a zo 16. júla 2020, Governo della Repubblica italiana (Postavenie talianskych zmierovacích sudcov) (C-658/18, EU:C:2020:572, bod 48).

59 Ustanovenie § 8 ods. 3 ADBG. Členov ÖADR, ako osoby rozhodujúce na prvom stupni vo veciach týkajúcich sa antidopingu, vymenúva NADA. Pozri § 7 ods. 3 ABDG.

60 Rozsudok z 21. januára 2020 (C-274/14, EU:C:2020:17, bod 66).

61 Návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Hogan vo veci Banco de Santander (C-274/14, EU:C:2019:802, bod 38).

bude potrebné, aby Súdny dvor podrobnejšie posúdil relevantné okolnosti. Ako už bolo povedané, v prejednávanej veci neboli takéto obavy vyjadrené. Naopak, potvrdilo sa, že teoretická právomoc na odvolanie, ktorú stanovuje § 8 ods. 3 ADBG, nebola doposiaľ využitá. [62]

65. V tomto prípade sa preto domnievam, že je splnené aj kritérium „vonkajšej“ nezávislosti.

66. To ma privádza k druhému aspektu kritéria nezávislosti, „vnútornému“ hľadisku. Táto požiadavka je spojená s nestrannosťou vnútroštátneho orgánu. [63] Vyžaduje, aby mal takýto orgán postavenie nezávislého tretieho subjektu v súvislosti s prejednávanými spormi. [64]

67. Stručne povedané, rozhodujúci členovia nesmú mať žiaden záujem na výsledku sporu. To v prvom rade znamená, že osoby spojené so stranami sporu nemôžu byť členmi rozhodujúceho orgánu. Na posúdenie tohto aspektu nezávislosti je dôležité preskúmať pravidlá uplatniteľné na organizáciu „súdneho orgánu“ a zistiť, či existuje funkčné väzba medzi orgánom rozhodujúcim spory a správnym orgánom, ktorého rozhodnutia preskúmava. [65] Inými slovami, Súdny dvor musí posúdiť, či sú úlohy dotknutého orgánu a správneho orgánu jasne oddelené, alebo či sa prelínajú. V druhom prípade sa dotknutý orgán považuje za nedostatočne „nezávislý“ od verejnej správy. [66]

68. V tejto súvislosti Komisia poukazuje na skutočnosť, že USK je súčasťou rovnakej inštitucionálnej štruktúry ako NADA a ÖADR. Konkrétne vysvetľuje, že § 8 ods. 1 ADBG stanovuje, že USK je „zriadená pri“ NADA. Argumentuje teda tým, že USK prijíma rozhodnutia voči tej istej inštitúcii, ku ktorej organizačne patrí.

69. Na základe informácií uvedených v spise nepovažujem tieto námietky za opodstatnené. Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že samotné *inštitucionálne* väzby nie sú dostatočným dôvodom na narušenie nezávislosti orgánu podávajúceho návrh na začatie prejudiciálneho konania, ak sa nevyskytnú dodatočné prvky. Tak napríklad vo veci MT Højgaard a Züblin [67] Súdny dvor zamietol argument, že Klagenævnet for Udbud (Komisia pre opravné prostriedky v oblasti verejného obstarávania, Dánsko) nebola nezávislá len preto, že mala spoločný sekretariát s dánskym ministerstvom pre podniky a rast. Podobne vo veci Dorsch Consult Súdny dvor napriek námietkam Komisie, že sporná dozorná rada bola uznaná za „prepojenú s organizačnou štruktúrou Bundeskartellamt [(Spolkový úrad pre hospodársku súťaž, Nemecko)]“ [68], vysvetlil, že „dozorná rada vykonáva svoju úlohu nezávisle v rámci svojej vlastnej zodpovednosti“ [69].

70. V prejednávanej veci sa domnievam, že zo spisu ani z vyjadrení účastníkov konania nevyplýva žiadny náznak funkčného prepojenia medzi USK a NADA, ÖADR, rakúskou vládou alebo dokonca ktoroukoľvek športovou federáciou.

62 Pozri analogicky rozsudky z 13. januára 2022, Minister Sprawiedliwości (C-55/20, EU:C:2022:6, bod 77), a z 26. januára 2023, Construct (C-403/21, EU:C:2023:47) (v ktorých sa konštatuje skutočnosť, že právomoc odvolať člena disciplinárneho súdu nebola nikdy použitá ako kritérium, ktoré sa má zohľadniť pri posudzovaní pravdepodobnosti, že táto právomoc môže narušiť „vonkajšiu“ nezávislosť vnútroštátneho orgánu predkladajúceho návrh na začatie prejudiciálneho konania).

63 Pozri rozsudok z 5. novembra 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť všeobecných súdov) (C-192/18, EU:C:2019:924, bod 110 a citovaná judikatúra).

64 Pozri napríklad rozsudok z 3. mája 2022, CityRail (C-453/20, EU:C:2022:341, body 52 a 64 až 69 a citovaná judikatúra) (týkajúci sa správneho orgánu, ktorý by sa prostredníctvom kontrolnej právomoci z úradnej moci mohol „odvolať“ sám na seba, a tým preskúmať správne rozhodnutia prijaté vnútroštátnym regulačným orgánom pre železničnú dopravu).

65 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. januára 2020, Banco de Santander (C-274/14, EU:C:2020:17, bod 61 a nasl. a citovaná judikatúra).

66 Pozri napríklad rozsudok z 31. mája 2005, Syfait a i. (C-53/03, EU:C:2005:333, body 31 až 37), alebo rozsudok z 30. mája 2002, Schmid (C-516/99, EU:C:2002:313, body 34 až 38).

67 Rozsudok z 24. mája 2016 (C-396/14, EU:C:2016:347).

68 Rozsudok zo 17. septembra 1997 (C-54/96, EU:C:1997:413, bod 34).

69 Rozsudok zo 17. septembra 1997 (C-54/96, EU:C:1997:413, bod 35).

71. Ako som totiž vysvetlila v bode 27 vyššie, USK skutočne koná nezávisle od NADA a ÖADR. Ako NADA potvrdila na pojednávaní, USK nemá právomoc *z úradnej moci* na preskúmanie rozhodnutí ÖADR. Na rozdiel od rozsudku vo veci Banco de Santander neexistuje žiadny dôkaz o tom, že by členovia NADA alebo športových organizácií rozhodovali v konaniach, v ktorých vystupujú ako účastníci.[70] Nebolo ani tvrdené, že by tieto inštitúcie mohli ovplyvniť priebeh konania pred USK akýmkoľvek iným spôsobom.

72. V prejednávanej veci sa preto domnievam, že je splnené aj kritérium „vnútornej“ nezávislosti.

73. Napokon musím odpovedať na poslednú obavu, ktorú vyjadrila Komisia a ktorá sa týka zloženia USK, v ktorej sú okrem právnikov zastúpení aj odborníci z iných súvisiacich oblastí (chémia, toxikológia a športová medicína). Súdny dvor už pripustil návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané orgánmi čiastočne zloženými z odborníkov v príslušnej oblasti,[71] pokiaľ vykonávajú svoje povinnosti autonómne.[72] Žiadny z účastníkov pred Súdnym dvorom netvrdil, že by sa členovia USK, ktorí nie sú právnikmi, mohli pri svojom rozhodovaní podriaďovať vonkajším pokynom alebo boli predpojatí. Z tohto dôvodu sa nedomnievam, že by zmiešané zloženie USK samo osebe vyvolávalo obavy týkajúce sa nezávislosti tohto orgánu.[73]

6. USK ako „súdny orgán“ posledného stupňa

74. Skôr než ukončím analýzu otázky prípustnosti tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania, chcela by som uviesť, že USK za okolností tejto veci bola nielen „súdnym orgánom“, ale tiež „súdnym orgánom“, proti rozhodnutiam, kde neexistujú zákonné opravné prostriedky, ktorý je preto v súlade s článkom 267 tretím odsekom ZFEÚ nielen oprávnený, ale dokonca *povinný* predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania.

75. Ako som vysvetlila v bodoch 33 a 34 vyššie, rozhodnutia USK k niektorým otázkam môžu byť predmetom odvolania na rakúskych občianskoprávnych súdoch. Zdá sa však, že rakúske občianskoprávne súdy v skutočnosti *nie sú príslušné* na prejednávanie právnych otázok týkajúcich sa porušenia pravidiel ochrany údajov vrátane GDPR a rakúskeho zákona o ochrane údajov. Predpokladám, že to mala na mysli aj navrhovateľka, keď tvrdila, že zverejnenie jej údajov nepodlieha súdnemu preskúmaniu príslušnými občianskoprávnymi súdmi.

76. Na druhú stranu proti rozhodnutiam USK nie je možné podať odvolanie na správny súd. NADA na pojednávaní vysvetlila, že na prejednávanie odvolaní proti orgánom verejnej moci v oblasti ochrany údajov je zvyčajne príslušný Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Rakúsko). ABDG však zjavne nestanovuje možnosť podať proti rozhodnutiu USK odvolanie na uvedený súd.

77. Ak by to tak skutočne v rakúskom práve bolo, USK by bola jediným a konečným súdnym orgánom, pred ktorým by bolo možné spochybniť otázku súladu uverejnenia rozhodnutí ÖADR alebo USK na internetových stránkach NADA s GDPR. To by znamenalo, že prejednávaný návrh

70 Pozri rozsudok z 21. januára 2020 (C-274/14, EU:C:2020:17, body 67 až 77).

71 Pozri napríklad rozsudky zo 6. októbra 1981, Broekmeulen (246/80, EU:C:1981:218, bod 9) (v ktorom bol dotknutý orgán čiastočne zložený z lekárov), a z 24. mája 2016, MT Højgaard a Züblin (C-396/14, EU:C:2016:347, body 27 až 29) (v ktorom bol dotknutý orgán čiastočne zložený z laikov a sudcov).

72 Pozri napríklad rozsudky z 24. mája 2016, MT Højgaard a Züblin (C-396/14, EU:C:2016:347, bod 27), a zo 16. júla 2020, Governo della Repubblica italiana (Postavenie talianskych zmierovacích sudcov) (C-658/18, EU:C:2020:572, bod 55).

73 Pozri v tejto súvislosti aj návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek vo veci Ministerstwo Sprawiedliwości (C-55/20, EU:C:2021:500, body 58 a 59).

na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala USK, predstavuje jedinú možnosť, ako zabezpečiť jednotný výklad GDPR v kontexte antidopingových konaní v Rakúsku. USK by preto v súvislosti s touto právnou otázkou prevzala úlohu „súdneho orgánu, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva“ v zmysle článku 267 tretieho odseku ZFEÚ.

78. Paralelná žaloba podaná navrhovateľkou (ako aj radom ďalších bývalých športovcov) na rakúsky Úrad pre ochranu osobných údajov a teraz na Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Rakúsko) nemôže spochybňovať užitočnosť pokynov, ktoré môže poskytnúť Súdny dvor v prejednávanej veci.[74] Táto paralelná žaloba vychádza z odvolania podaného proti rozhodnutiu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť podaná na príslušný národný dozorný orgán v zmysle článkov 77 a 78 GDPR. To, čoho sa navrhovateľka prostredníctvom tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania domáha, však predstavuje „súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi či sprostredkovateľovi“ v zmysle článku 79 GDPR. Ako Súdny dvor nedávno vysvetlil vo svojom rozsudku Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, prostriedky nápravy stanovené v článkoch 77, 78 a 79 GDPR musí byť možné „uplatniť súbežne a nezávisle“, avšak prináleží vnútroštátnym systémom členských štátov, aby sa ubezpečili, že toto súbežné uplatňovanie nepovedie k nesúladu.[75] Práve preto, že táto možnosť duality konania je stanovená v samotnom GDPR a zdá sa, že ako taká je implementovaná do rakúskeho práva,[76] sa prejednávaná vec líši od prípadov, v ktorých Súdny dvor usúdil, že môže byť otvorená len jedna cesta pre podanie žiadosti o súdnu ochranu práv vyplývajúcich z práva Únie.[77] Inými slovami, sťažnosť na rakúskom úrade na ochranu údajov nemôže nahradiť priame uplatnenie práv žiadateľa podľa GDPR na príslušných vnútroštátnych súdoch.

79. Zdá sa, že rakúsky zákonodarca sa rozhodol ustanoviť USK ako jediný „súdny orgán“ príslušný na prejednávanie nárokov vznesených v antidopingových sporoch týkajúcich sa údajného porušenia práv podľa GDPR. Žiadny iný orgán zjavne nemá takúto právomoc. V rámci procesnej autonómie organizovať svoj súdny systém tak vnútroštátny zákonodarca určite môže urobiť. Preto, ak sa vrátim k svojmu tvrdeniu, že požiadavky na nezávislosť by mali byť rovnaké v kontexte článku 267 ZFEÚ a článku 19 ZEÚ, požiadavka, aby USK spĺňala nižší štandard nezávislosti na účely rozhodovania o otázke prípustnosti v prejednávanej veci, by bola v rozpore s rozhodnutím rakúskeho zákonodarcu zaradiť tento orgán do svojej súdnej štruktúry.

7. Predbežný záver

80. Z uvedených dôvodov sa domnievam, že USK spĺňa podmienky na to, aby mohla byť považovaná za „súdny orgán“ podľa článku 267 ZFEÚ. Návrh na začatie prejudiciálneho konania by sa preto mal považovať za prípustný.

74 Ako vyplýva z vnútroštátneho spisu, táto vec je evidovaná pod číslom W108 2250401-1/10Z a Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd) ju prerušil do ukončenia konania v tejto veci.

75 Rozsudok z 12. januára 2023 (C-132/21, EU:C:2023:2, bod 57).

76 Tento záver podporuje aj vedecká literatúra venovaná tejto problematike; pozri BRESICH, R.; L.; DÖRNHÖFER, S.; KUNNERT, G.; RIEDL, E.: *Datenschutzgesetz – Kommentar*, Linde Verlag, 2018, s. 201; a SCHWAMBERGER, S. in: JAHNEL, D. (ed.): *Jahrbuch 19 Datenschutzrecht*, Neuer Wissenschaftlicher Verlag, 2019, s. 267

77 Pozri analogicky smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o prideľovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, 2001, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404), rozsudky z 9. novembra 2017 CTL Logistics (C-489/15, EU:C:2017:834, bod 87), a z 27. októbra 2022, DB Station & Service (C-721/20, EU:C:2022:832, body 60, 80 a 81) (kde sa vysvetľuje, že pred začatím akéhokoľvek súdneho konania sa spory týkajúce sa železničných poplatkov musia najprv predložiť regulačnému orgánu zriadenému podľa smernice 2001/14).

IV. O veci samej

81. V prejednávanej veci navrhovateľka na základe GDPR spochybňuje spracovateľskú operáciu, na základe ktorej je jej meno, okrem iného spolu s porušením antidopingových pravidiel, ktorého sa dopustila a zákazom činnosti, ktorý z neho vyplýva, umiestnené na verejne dostupnej časti internetových stránok NADA vo forme zápisu do zoznamu osôb, ktoré porušili antidopingové pravidlá (ďalej len „predmetná spracovateľská operácia“).

82. Ako bolo vysvetlené na pojednávaní, jej vec sa netýka dvoch vedľajších a súvisiacich spracovateľských operácií, čiže: i) zverejnenia tých istých osobných údajov na verejne prístupné internetové stránky NADA, a to vo forme tlačovej správy, alebo ii) rozoslania tejto tlačovej správy emailom na uzavretý, ale zjavne voľne prístupný zoznam adries.

A. O uplatniteľnosti GDPR na okolnosti prejednávanej veci

83. Činnosti, ktoré navrhovateľka napadla, zodpovedajú opisu činností, na ktoré sa vzťahuje GDPR, ide o: i) *spracovanie* ii) *osobných údajov*, ktoré sa iii) úplne alebo čiastočne vykonáva *automatizovanými prostriedkami*.[78] Po prvé sprístupnenie osobných údajov online predstavuje „spracovanie“.[79] Po druhé v rámci predmetnej spracovateľskej operácie sa vyžadujú „osobné údaje“: napokon je to *meno* navrhovateľky, ktoré NADA poskytla spoločne s trestom, ktorý jej bol uložený, a dotknutými skutkami, ktorými boli porušené antidopingové pravidlá.[80] Po tretie pri nahrávaní osobných údajov navrhovateľky na internetové stránky NADA prechádzajú jej osobné údaje serverom. Táto časť predstavuje spracúvanie *„automatizovanými prostriedkami“*[81].

84. Uplatňuje sa však GDPR na spracovateľské operácie za okolností tejto veci?

85. GDPR bolo prijaté na základe článku 16 ods. 2 ZFEÚ, ktorý predstavuje právny základ, oprávňujúci normotvorcu Únie regulovať spracúvanie osobných údajov členskými štátmi „pri výkone činností, ktoré patria do pôsobnosti práva Únie“. Rovnaké obmedzenie právomoci Únie je vyjadrené v článku 2 ods. 2 písm. a) GDPR, ktorý vylučuje uplatňovanie GDPR na spracúvanie osobných údajov v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie.

86. Generálny advokát Szpunar navrhol, že „rozsah pôsobnosti práva Únie“ uvedený v článku 16 ods. 2 ZFEÚ by mal presahovať prípady „vykonávania práva Únie“ v zmysle článku 51 ods. 1 Charty.[82] Súhlasím. Práve preto, že cieľom Charty nie je rozširovať rozsah právomocí Únie, bola do textu Zmluvy zahrnutá výslovná právomoc upravovať súkromie a ochranu údajov. Týmto zahrnutím však Únii nebola udelená všeobecná právomoc regulovať spracúvanie údajov v členských štátoch. Bola splnomocnená regulovať činnosť členských štátov *len v rámci pôsobnosti práva Únie*. Tomuto obmedzeniu právomocí Únie vyjadrenému v Zmluve a v samotnom GDPR treba priznať určitý význam. Podľa môjho názoru ak činnosť spracovania údajov v členskom štáte nemožno dať do (ani voľnej) súvislosti s oblasťou, na ktorú sa vzťahuje právo Únie, GDPR sa neuplatní.

78 Článok 2 ods. 1 GDPR.

79 Pozri napríklad rozsudky zo 6. novembra 2003, Lindqvist (C-101/01, EU:C:2003:596, bod 25), a z 13. mája 2014, Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2014:317, bod 26) (v ktorých sa konštatuje, že operácia spočívajúca v zobrazení osobných údajov na internetových stránkach predstavuje spracovanie).

80 Tieto informácie možno použiť na identifikáciu navrhovateľky ako osoby, ktorá porušila pravidlá, a teda sa jednoznačne „vzťahujú na identifikovanú alebo identifikovateľnú fyzickú osobu“ v zmysle článku 4 ods. 1 GDPR.

81 Pozri napríklad rozsudok zo 6. novembra 2003, Lindqvist (C-101/01, EU:C:2003:596, bod 26).

82 Pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Szpunar vo veci WK (C-33/22, EU:C:2023:397, bod 78).

87. Spracúvanie osobných údajov na účely vykonávania právnych predpisov členského štátu v oblasti boja proti dopingu nie je podľa môjho názoru činnosťou, ktorá by podľa súčasného práva Únie spôsobila, že by táto spracovateľská činnosť spadala do pôsobnosti predmetného práva.

88. Európska únia nemá právomoc regulovať šport. To sa nezmenilo ani zavedením podpornej právomoci v športe podľa článku 165 ZFEÚ.[83] Súdny dvor sa však domnieval, že právo Únie sa vzťahuje na šport, ak sa chápe ako hospodárska činnosť.[84] Vo všetkých relevantných veciach sa primárne právo Únie uplatňuje na policajné obmedzenia cezhraničného pohybu alebo na hospodársku súťaž na vnútornom trhu.[85] Je pravda, že vnútroštátne antidopingové pravidlá možno chápať ako prekážku voľného pohybu. Prejednávaná vec sa však takejto situácie netýka.

89. Antidopingové pravidlá primárne regulujú šport ako taký. Zaoberajú sa skôr sociálnymi a vzdelávacími funkciami športu než jeho ekonomickými aspektmi, aj keď tie prvé uvedené môžu ovplyvniť druhé. Napriek tomu, hoci Únia nemá regulačné právomoci v oblasti športu, teoreticky by mohla harmonizovať vnútroštátne antidopingové pravidlá, ak by to bolo odôvodnené ako nevyhnutné na odstránenie prekážok cezhraničného pohybu. V súčasnom právnom stave však neexistujú žiadne predpisy Únie, ktoré by sa čo i len nepriamo týkali antidopingových politík členských štátov.

90. V takejto situácii je pre mňa obťažné preukázať potrebnú súvislosť s právom Únie, aby sa okolnosti prejednávanej veci mohli považovať za činnosť členského štátu, ktorá spadá do pôsobnosti práva Únie. Preto zastávam názor, že GDPR sa na túto vec nevzťahuje.

91. Pre prípad, že Súdny dvor napriek tomu usúdi, že sa GDPR uplatní, prejdem teraz k výkladu jeho ustanovení, ako to požaduje USK.

92. Orgán, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania sa v podstate zaoberá nasledujúcimi otázkami: po prvé, či je rakúsky zákon ADBG, ktorý vyžaduje, aby rozhodnutia, ktorými sa konštatuje porušenie antidopingových pravidiel profesionálnymi športovcami, boli sprístupnené širokej verejnosti bez akéhokoľvek individualizovaného preskúmania primeranosti, v súlade s GDPR, a po druhé, či je rozhodnutie NADA vykonať túto povinnosť zverejnenia umiestnením údajov na verejne prístupných častiach jej internetových stránok nevyhnutné.

93. Z tohto dôvodu kladie vnútroštátny orgán viaceré otázky týkajúce sa výkladu GDPR. Druhú a tretiu prejudiciálnu otázku, ktoré by sa mali riešiť spoločne, považujem za najdôležitejšie a najzložitejšie. Preto sa najprv budem zaoberať ostatnými otázkami a až potom sa budem venovať otázkam zákonnosti a primeranosti, ktoré USK vzniesla.

[83] V súvislosti s úlohou článku 165 ZFEÚ pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Szpunar vo veci Royal Antwerp Football Club (C-680/21, EU:C:2023:188, body 48 – 55).

[84] Pozri v tejto súvislosti WEATHERILL, S.: Saving Football from Itself: Why and How to Re-make EU Sports Law. In: *Cambridge Yearbook of European Legal Studies*, zv. 24, 2022, s. 8 a 9.

[85] Rozsudky z 15. decembra 1995, Bosman (C-415/93, EU:C:1995:463, bod 73 a nasl.); z 18. júla 2006, Meca-Medina a Majcen/Komisia (C-519/04 P, EU:C:2006:492, bod 22 a nasl); z 1. júla 2008, MOTOE (C-49/07, EU:C:2008:376, body 20 až 26); zo 16. marca 2010, Olympique Lyonnais (C-325/08, EU:C:2010:143, bod 27 a nasl.), a z 13. júna 2019, TopFit a Biffi (C-22/18, EU:C:2019:497, bod 27 a nasl.), ako aj návrhy, ktoré predniesli generálny advokát Rantos vo veci International Skating Union/Komisia (C-124/21 P, EU:C:2022:988, body 36 až 43), generálny advokát Rantos vo veci European Superleague Company (C-333/21, EU:C:2022:993, body 39 až 42) a generálny advokát Szpunar vo veci Royal Antwerp Football Club (C-680/21, EU:C:2023:188, body 34 až 36).

B. O prvej otázke

94. USK chce svojou prvou prejudiciálnou otázkou v podstate zistiť, či zverejnenie informácie o tom, že sa určitá osoba dopustila určitého porušenia antidopingových pravidiel, predstavuje „údaje týkajúce sa zdravia“ v zmysle článku 9 GDPR.

95. Odpoveď na túto otázku podľa môjho názoru možno odvodiť tak z definície pojmu „údaje týkajúce sa zdravia“, ako aj z judikatúry Súdneho dvora.

96. Podľa článku 4 bodu 15 GDPR „‚údaje týkajúce sa zdravia‘ sú osobné údaje týkajúce sa fyzického alebo duševného zdravia fyzickej osoby, vrátane údajov o poskytovaní služieb zdravotnej starostlivosti, ktorými sa odhaľujú informácie o jej zdravotnom stave“.

97. Všetci účastníci konania, s výnimkou navrhovateľky, správne poznamenávajú, že táto definícia pozostáva z dvoch prvkov. Prvým je požiadavka, aby sa predmetné osobné údaje týkali fyzického alebo duševného *zdravia* fyzickej osoby. Druhým je požiadavka, aby tieto údaje odhaľovali informácie o *zdravotnom stave* fyzickej osoby. Inými slovami predmetné osobné údaje musia nielenže aspoň nejakým spôsobom súvisieť so zdravotným stavom dotknutej osoby (čo znamená voľnú súvislosť), ale musia tiež umožňovať vyvodiť z týchto informácií závery o zdravotnom stave dotknutej osoby (čo znamená personalizovaný aspekt dotknutých informácií).

98. V tomto prípade nie som presvedčená, že druhá požiadavka, ktorá pôsobí ako rozhodujúci prvok, pokiaľ ide o subjektívny zdravotný stav dotknutej osoby, je splnená.

99. Zistenie, že navrhovateľka požila alebo mala v držbe určité zakázané látky, totiž nevypovedá nič o jej fyzickom alebo duševnom zdraví. Podobne ako konzumácia alkoholu nevypovedá nič o tom, či osoba trpí závislosťou od alkoholu, ani konzumácia alebo držba dotknutých látok navrhovateľkou v tomto prípade neodhaľuje žiadnu *logickú* alebo *jasnú* súvislosť, pokiaľ ide o jej fyzické alebo duševné zdravie.

100. Nemyslím si ani, že by z odôvodnenia 35 GDPR bolo možné vyvodiť iný záver.[86] Jeho prvá veta v podstate spresňuje, že pojem „údaje týkajúce sa zdravia“ nemá „dátum konca platnosti“. Jeho druhá veta potom vymenúva, ktoré informácie by mohli byť súčasťou tohto pojmu, avšak bez toho, aby uviedla, že pôsobnosť článku 4 ods. 15 GDPR by sa mala vykladať inak.

101. Hoci je samozrejme pravda, že Súdny dvor vo veci Lindqvist konštatoval, že pojem „údaje týkajúce sa zdravia“ treba vykladať široko,[87] tento výklad bol vykonaný na pozadí smernice o ochrane údajov,[88] ktorá bola predchodkyňou GDPR a ktorá neobsahovala osobitnú definíciu pojmu „údaje týkajúce sa zdravia“. Výklad Súdny dvor neobsahoval ani požiadavku súvislosti predmetných údajov so *zdravotným stavom* dotknutej osoby. Rozsudok vo veci Lindqvist teda

[86] Toto odôvodnenie znie v relevantnej časti takto: „Osobné údaje týkajúce sa zdravia by mali zahŕňať všetky údaje týkajúce sa zdravotného stavu dotknutej osoby, ktoré poskytujú informácie o minulom, súčasnom alebo budúcom fyzickom alebo duševnom zdravotnom stave dotknutej osoby. Zahŕňajú... informácie získané na základe vykonania testov alebo prehliadok častí organizmu alebo telesných látok vrátane genetických údajov a biologických vzoriek.“

[87] Pozri rozsudok zo 6. novembra 2003 (C-101/01, EU:C:2003:596, bod 50).

[88] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 335) (ďalej len „smernica o ochrane údajov“).

síce môže poskytnúť určité usmernenie k výkladu tohto pojmu, ale určite nemôže prevážiť nad konkrétnym ustanovením právneho predpisu, ktoré bolo doplnené normotvorcom Únie a ktoré spája údaje o zdravotnom stave dotknutej osoby s jej zdravotným stavom. [89]

102. Na záver v odpovedi na prvú prejudiciálnu otázku navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol, že informácie o tom, že profesionálny športovec sa dopustil porušenia antidopingových pravidiel spojených s použitím alebo pokusom o použitie alebo držbou zakázanej látky alebo metódy, samy osebe nepredstavujú „údaje týkajúce sa zdravia“ v zmysle článku 9 GDPR.

C. O štvrtej otázke

103. Štvrtou otázkou sa USK v podstate pýta, či sprístupnenie mena navrhovateľky, dotknutého porušenia antidopingových pravidiel a trestu, ktorý jej bol uložený, predstavuje spracúvanie „osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky“ v zmysle článku 10 GDPR.

104. NADA, WADA, belgická, francúzska a poľská vláda nesúhlasia s kvalifikáciou sankcií uložených navrhovateľke ako „trestných sankcií“. Na základe toho dospeli k záveru, že článok 10 GDPR sa na okolnosti prejednávanej veci neuplatňuje.

105. Navrhovateľka, lotyšská vláda a Komisia však tvrdia opak. Ich tvrdenie sa v podstate opiera o argument, že zákaz činnosti uložený navrhovateľke má významný osobný dopad. Podľa ich názoru tento trest zahŕňa nielen pomerne výrazný zákaz výkonu povolania a finančné dôsledky, ale aj nepriame dôsledky vyplývajúce z pranierovania a stigmatizácie, ktoré sú spojené s (neobmedzeným) zverejnením mena navrhovateľky spoločne s konaním, ktorým sa dopustila porušenia antidopingových pravidiel a uloženým trestom. Práve táto kombinácia by spôsobila, že sankcia, o ktorú ide v prejednávanej veci, má „trestný“ charakter. Na základe toho navrhovateľka tiež tvrdí, že ÖADR predstavuje „orgán verejnej moci“ v zmysle článku 10 GDPR.

106. Súhlasím s názorom navrhovateľky, lotyšskej vlády a Komisie, že v prejednávanej veci má sankcia uložená za predmetné porušenie antidopingových pravidiel trestný charakter v zmysle článku 10 GDPR.

107. Je zrejmé, že každý z „trestných“ pojmov uvedených v článku 10 GDPR („trestné činy“ a „trestné sankcie“) si vyžaduje autonómny výklad. [90] Okrem toho vzhľadom na to, že oba pojmy majú rovnaký etymologický základ (vychádzajú z neskoro-latinského slova *criminalis*), a vzhľadom na to, že normotvorca Únie sa snažil obmedziť zvýšenú ochranu zakotvenú v článku 10 GDPR len na trestnú oblasť, [91] uplatniteľnosť tohto ustanovenia v zásade závisí od toho, či má príslušná uložená sankcia trestný charakter. [92]

[89] Uvedené ustanovenie bolo pôvodne navrhnuté ešte reštriktívnejšie, než sa objavuje v konečnom znení textu. Pozri v tomto ohľade: Rada Európskej únie, Pracovná skupina pre ochranu údajov a výmenu informácií, „Všeobecné nariadenie o ochrane údajov – Revidovaný návrh kapitol I a II (dokument 6828/13, 26. februára 2013, s. 10) (obsahujúci pozmeňovací návrh, ktorého cieľom bolo vyžadovať, aby predmetné údaje o zdravotnom stave „poskytovali informácie o závažných zdravotných problémoch, liečbe a citlivých stavoch... jednotlivca“).

[90] Pozri rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body) (C-439/19, EU:C:2021:504, bod 85 a citovaná judikatúra) (v ktorom sa stanovuje autonómna povaha tohto pojmu v práve Únie).

[91] Rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body) (C-439/19, EU:C:2021:504, body 77 a 78) (v ktorom sa konštatuje, že na rozdiel od článku 8 ods. 5 smernice 95/46, je oblasť pôsobnosti GDPR obmedzená iba na právnu oblasť).

[92] V dôsledku toho nie je na účely tejto veci potrebné rozhodnúť o tom, či bola navrhovateľka dodatočne odsúdená.

108. Na určenie toho, či má sankcia trestný charakter, Súdny dvor posudzuje tri kritériá: po prvé právnu kvalifikáciu trestného činu podľa vnútroštátneho práva, po druhé samotnú povahu trestného činu a po tretie stupeň závažnosti sankcie, ktorá dotknutej osobe hrozí.[93] Posledné dve kritériá majú pravdepodobne väčšiu váhu.[94]

109. V prejednávanej veci zo súdneho spisu vyplýva, že zverejnenie informácií týkajúcich sa zákazu činnosti navrhovateľky z dôvodu dopingu sa týka držby a čiastočného užívania zakázaných látok. Ako vysvetľuje Komisia a s výhradou potvrdenia, držba a/alebo používanie takýchto látok predstavuje trestný čin podľa § 28 ods. 1 a 2 ADBG. V návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa uvádza, že dôsledkom tohto trestného činu je odobratie titulov, prepadnutie peňažných cien, ako aj štvorročný zákaz účasti na všetkých (národných a medzinárodných) súťažiach. Zdá sa tiež, že ustanovenie § 24 ods. 4 ADBG navrhovateľke zakazuje počas trvania zákazu činnosti vykonávať zárobkovú činnosť v športových organizáciách.

110. Ako uznali všetci účastníci tohto konania, tieto sankcie majú jasný cieľ potrestať navrhovateľku za jej konanie, ako aj odradiť ju (ako aj ostatných športovcov) od spáchania rovnakých činov.

111. Kombinácia nielen odobratia titulov a prepadnutia peňažných výhier (náprava vo vzťahu k prospechu neoprávnene získanému v minulosti), ale aj zákazu činnosti na vymedzené časové obdobie, pridáva sankčný prvok, ktorý dramaticky zvyšuje závažnosť celkových dôsledkov za konanie navrhovateľky.

112. Inými slovami sankcia, o ktorú ide v tejto veci, predstavuje viac než len snahu o nápravu spôsobenej škody, ale má konkrétny cieľ potrestať navrhovateľku za jej konanie.[95] Má tiež preventívnu funkciu spočívajúcu v tom, aby odradila ostatných športovcov od porušovania antidopingových pravidiel.

113. Práve táto kombinácia faktorov naznačuje, že ide o trestný čin, ktorý prekračuje hranicu toho, čo sa inak považuje za disciplinárne previnenie v oblasti športu.[96]

114. To samozrejme, ako správne poznamenáva lotyšská vláda, nemá vplyv na vnútroštátnu kvalifikáciu predmetných činov. Tento záver tiež neznamená, že za iných okolností by bola nevyhnutne dosiahnutá hranica, na základe ktorej by bolo možné považovať konkrétnu sankciu za sankciu „trestnej“ povahy.[97] Ako som však vysvetlila v predchádzajúcom bode, domnievam sa, že konkrétna sankcia uložená navrhovateľke spĺňa hraničné podmienky toho, čo sa považuje za trestný čin alebo priestupok v zmysle článku 10 GDPR.

93 Rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body) (C-439/19, EU:C:2021:504, bod 87 a citovaná judikatúra).

94 Rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body) (C-439/19, EU:C:2021:504, bod 88 a citovaná judikatúra) (v ktorom sa pripomína, že aj porušenia, ktoré vnútroštátne právo nekvalifikuje ako „trestné“, môžu byť na účely práva Únie považované za „trestné“ na základe samotnej povahy predmetného porušenia a zo stupňa prísnosti sankcií).

95 Pozri rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body) (C-439/19, EU:C:2021:504, bod 89) (v ktorom sa vysvetľuje, že samotnou podstatou „trestnej“ sankcie nie je len náhrada spôsobenej škody).

96 V tomto bode teda tvrdím, že prejednávaná situácia presahuje všeobecnú základnú líniu akceptovanú v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ESĽP) aj CAS, podľa ktorej *vo všeobecnosti* nemožno disciplinárne spory týkajúce sa športu kvalifikovať ako spory trestnoprávnej povahy. Pozri v tejto súvislosti CAS, rozhodcovský rozsudok z 22. augusta 2011, Stichting Anti-Doping Autoriteit Nederland (NADO) – Koninklijke Nederlandsche Schaatsenrijders Bond (KNSB) v. W. (2010/A/2311 & 2312, bod 33) (ktorým sa konštatuje, že tak švajčiarske právo, ako aj judikatúra CAS vo všeobecnosti považujú spory súvisiace so športom za občianskoprávne).

97 Francúzska vláda poukazuje na rozsudok ESĽP, 6. novembra 2018, Ramos Nunes de Carvalho e Sá v. Portugalsko (ECLI:CE:ECHR:2018:1106JUD005539113, najmä na § 67 (zákaz výkonu funkcie sudcu na obdobie 240 dní po sebe nasledujúcich) a § 127 (tento zákaz nespĺňa hranicu trestnosti stanovenú v článku 6 ods. 1 EDĽP).

115. V rozpore s tvrdením WADA si nemyslím, že by bolo všeobecne užitočné považovať porušenia antidopingových pravidiel, ako sú tie, o ktoré ide v prejednávanej veci, len za porušenie (súkromných) pravidiel jednotlivých športových klubov alebo organizácií. Držba alebo používanie určitých látok vo veci navrhovateľky ďaleko presahuje prípadné porušenie napríklad stanov šachového klubu Knin (Chorvátsko). [98]

116. Takéto správanie je zakázané vnútroštátnym právom – ADBG – a nie (len) súkromnými pravidlami klubu alebo športovej organizácie. Okrem toho nepriame dôsledky na osobnú a profesionálnu situáciu navrhovateľky, vyplývajúce zo spoločenského odsúdenia a stigmatizácie, ktoré sú spojené so zistením porušenia antidopingových pravidiel, ďaleko presahujú svet športu. [99] Napokon skutočnosť, že porušenie tohto zákona môže predstavovať aj disciplinárny priestupok súkromného športového klubu alebo organizácie podľa pravidiel, ktorých cieľom je regulovať správanie jeho členov (v tomto prípade antidopingové a súťažné pravidlá IAAF), nebráni tomu, aby rovnaké porušenie antidopingových pravidiel a sankcie vyplývali aj z verejného práva členského štátu.

117. Z vyššie uvedených dôvodov sa domnievam, že predmetná spracovateľská operácia sa týka „osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky“ v zmysle článku 10 GDPR.

118. Aké sú dôsledky tohto záveru?

119. Ako som vysvetlila vyššie, konštatovanie, že spracovateľská operácia patrí do pôsobnosti článku 10 GDPR, vyžaduje, aby sa pri zvažovaní sprístupnenia prikladala väčšia dôležitosť záujmu dotknutej osoby. [100] Na základe znenia tohto ustanovenia musí toto spracúvanie prebiehať buď pod kontrolou „orgánu verejnej moci“, alebo na základe práva Únie alebo vnútroštátneho práva, ktoré poskytuje primerané záruky práv a slobôd dotknutej osoby.

120. Preto v odpovedi na štvrtú prejudiciálnu otázku navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol, že článok 10 GDPR sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa držby a čiastočného používania látok uvedených na zozname WADA profesionálnym športovcom v rámci športovej činnosti.

D. O piatej otázke

121. Svojou piatou prejudiciálnou otázkou, ktorá je položená len v prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku, sa USK v podstate snaží zistiť, či spracúvanie osobných údajov navrhovateľky týkajúcich sa jej činov, ktorými boli porušené antidopingové pravidlá, robí z USK „orgán verejnej moci“ v zmysle článku 10 GDPR.

98 To neznamená, že šachový klub Knin nie je renomovanou inštitúciou. Práve naopak, chorvátske ľudové povesti hovoria, že stredoveký chorvátsky kráľ Stjepan Držislav, ktorý vládol prvému chorvátskemu štátu z pevnosti Knin, bol v tejto oblasti zajatý benátskym dóžom Petrom II Orseolom. Aby Držislav znovu získal slobodu, odohral s benátskym dóžom šachový zápas na tri partie, všetky partie vyhral a na oplátku získal slobodu nielen pre seba, ale aj pre všetky chorvátske mestá na pobreží Jadranského mora. Na oslavu svojho víťazstva si Držislav dal do erbu šachovnicový vzor.

99 Pozri v tomto ohľade EDĽP, 2. októbra 2018, Mutu a Pechstein v. Switzerland (CE:ECHR:2018:1002JUD004057510, bod 182) (ktorý vysvetľuje verejné prejednávanie veci v zmysle článku 6 ods. 1 EDĽP tým, že dvojročný zákaz činnosti pre sťažovateľku „niesol určitý stupeň stigmatizácie a mohol mať nepriaznivý vplyv na jej profesionálnu česť a povesť“).

100 Pozri moje návrhy vo veci Norra Stockholm Bygg (C-268/21, EU:C:2022:755, bod 81).

122. Ako som už vysvetlila, za okolností prejednávanej veci USK skutočne spracúva „osobné údaje týkajúce sa uznania viny za trestné činy a priestupky“ v zmysle článku 10 GDPR. Pri výkone tejto činnosti však USK nevystupuje ako „orgán verejnej moci“, ktorý kontroluje spracúvanie týchto údajov.

123. Z ustanovení § 5 ods. 6 a § 6 ods. 1 až 5 ADBG vyplýva, že rakúsky zákonodarca splnomocnil NADA, aby prevzala úlohu „orgánu verejnej moci“, ktorý má okrem iného kontrolovať činnosti USK v oblasti spracúvania takého druhu osobných údajov, ktoré patria do pôsobnosti článku 10 GDPR.

124. Zdá sa teda, že faktickú zodpovednosť za správne spracúvanie osobných údajov v rámci činností USK vrátane zverejňovania výsledkov jej rozhodnutí nesie NADA.

125. Preto samotná skutočnosť, že USK spracúva osobné údaje, ktoré patria do pôsobnosti článku 10 GDPR, automaticky neznamená, že tento orgán je „orgánom verejnej moci“ v zmysle toho istého ustanovenia.

126. Preto navrhujem, aby Súdny dvor v odpovedi na piatu prejudiciálnu otázku rozhodol, že poverenie určitého orgánu preskúmaním rozhodnutia, ktorým sa konštatuje porušenie antidopingových pravidiel, neznamená, že tento orgán sa automaticky stáva „orgánom verejnej moci“ v zmysle článku 10 GDPR, ak vnútroštátne právo stanovuje, že za dohľad nad týmito údajmi je zodpovedná iná inštitúcia.

E. O druhej a tretej otázke

127. Druhou a treťou prejudiciálnou otázkou, ktoré navrhujem posúdiť spoločne, sa USK v podstate pýta, či je sprístupnenie osobných údajov profesionálneho športovca spolu s konaním, ktorým boli porušené antidopingové pravidlá a zákazom jeho činnosti, ktoré mu bolo uložené, širokej verejnosti prostredníctvom zverejnenia na verejne dostupných internetových stránkach, v súlade s podmienkami zákonnosti a minimalizácie údajov podľa článku 5 ods. 1 písm. a) GDPR.

128. Podľa ADBG musí ÖADR,[101] alebo, ak bola podaná žiadosť o preskúmanie jej rozhodnutia, USK,[102] sprístupniť verejnosti svoje konečné rozhodnutie o určitých porušeniach antidopingových pravidiel. Tieto informácie musia obsahovať meno športovca, šport, v ktorom uvedený športovec súťaží, príslušné porušenie platných antidopingových pravidiel a z toho vyplývajúce sankcie. Podľa ustanovení § 5 ods. 6 bodu 4 ADBG je zverejnením poverená NADA, ktorá je na tento účel určená ako prevádzkovateľ. Podľa ADBG je takéto sprístupnenie v prípade profesionálnych športovcov automatické a v prípade rekreačných športovcov všeobecne nepovinné. ADBG ako taký neupravuje spôsob sprístupňovania informácií. Zverejnenie požadovaných informácií na internete bolo teda výhradne rozhodnutie NADA.

129. Prejudiciálne otázky, ktoré položila USK, podľa môjho názoru vyvolali niekoľko ďalších otázok. Po prvé vyžaduje GDPR, aby prevádzkovateľ v každom jednotlivom prípade pred sprístupnením osobných údajov vykonal prieskum primeranosti, alebo možno o primeranosti uvedeného zverejnenia rozhodnúť vopred na základe všeobecného zákona? V prípade prvej možnosti, teda ak je nevyhnutné individuálne posúdenie primeranosti, ADBG by bol zrejme v rozpore s GDPR, pretože sa nezdá, že by ADBG preskúmanie na individuálnej úrovni

[101] Pozri § 21 ods. 3 ADBG.

[102] Pozri § 23 ods. 14 ADBG.

umožňoval. Po druhé, ak sa preskúmanie primeranosti môže v zásade vykonávať *in abstracto* podľa vnútroštátneho práva a uložiť prevádzkovateľovi automatickú povinnosť, druhá otázka položená Súdnemu dvoru je, či ADBG spĺňa požiadavku primeranosti uloženú v článku 6 ods. 3 GDPR. Po tretie, pokiaľ je automatické poskytovanie informácií týkajúcich sa rozhodnutí o porušení antidopingových pravidiel verejnosti primerané sledovanému oprávnenému cieľu (cieľom), o ktoré tento zákon usiluje, je nutné zverejňovať tieto informácie prostredníctvom verejne dostupných internetových stránok antidopingovej organizácie? Každou z týchto otázok sa budem zaoberať postupne.

1. Vyžaduje GDPR preskúmanie primeranosti prevádzkovateľom v každom jednotlivom prípade?

130. Pri uplatňovaní GDPR je potrebné najprv určiť, kto je prevádzkovateľom vo vzťahu ku konkrétnej spracovateľskej operácii. Článok 5 ods. 2 GDPR stanovuje, že prevádzkovateľ zodpovedný za dodržiavanie zásad spracúvania údajov uvedených v článku 5 ods. 1 tohto nariadenia musí vedieť tento súlad preukázať.

131. Prevádzkovateľom je podľa článku 4 ods. 7 GDPR osoba, ktorá určuje účely a prostriedky spracúvania osobných údajov. V druhej časti tohto ustanovenia sa spresňuje, že „v prípade, že sa účely a prostriedky tohto spracúvania stanovujú v práve Únie alebo v práve členského štátu, možno prevádzkovateľa alebo konkrétne kritériá na jeho určenie určiť v práve Únie alebo v práve členského štátu“. V prejednávanej veci sú účely, avšak nie nevyhnutne prostriedky, dotknutej operácie spracúvania stanovené v ADBG, ktorý zároveň určil NADA ako prevádzkovateľa (alebo to prinajmenšom predpokladá).

132. NADA je preto prevádzkovateľom na účely spracúvania osobných údajov navrhovateľky pri zverejnení na svojich internetových stránkach. Podľa môjho názoru to nebráni tomu, aby aj USK bola kvalifikovaná ako prevádzkovateľ v súvislosti s tou istou spracovateľskou operáciou.[103] NADA, koniec koncov, podľa ADBG len vykonáva povinnosť USK sprístupniť informácie, ktoré z tohto zákona vyplývajú. To by mohlo byť dôležité, ak by Súdny dvor dospel k záveru (v rozpore s tým, čo navrhnem), že preskúmanie primeranosti musí prevádzkovateľ vykonať v každom jednotlivom prípade. Potom by vznikla otázka, či by uvedené preskúmanie mala vykonať NADA alebo USK.

133. Aby sa akékoľvek spracúvanie osobných údajov považovalo za zákonné, musí sa podľa GDPR vykonávať na základe jedného z dôvodov predpokladaných v jeho článku 6. Bez toho, aby som sa snažila vysvetliť rozdiel medzi článkom 6 ods. 1 písm. c) a e), v prejednávanej veci existuje všeobecná zhoda, že NADA bude pri umiestnení osobných údajov navrhovateľky na svoje internetové stránky konať podľa jedného alebo dokonca oboch týchto ustanovení.[104]

134. Ak právny základ pre spracúvanie osobných údajov spočíva v jednom z dvoch ustanovení, ktoré som spomenula v predchádzajúcom bode, GDPR stanovuje, že právo, ktoré vyžaduje spracúvanie osobných údajov, v prejednávanej veci ADBG, spĺňa cieľ verejného záujmu a je primerané sledovanému legitímnemu cieľu.

[103] Pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júla 2019, Fashion ID (C-40/17, EU:C:2019:629, bod 67 a citovaná judikatúra) (v ktorom sa vysvetľuje, že pojem prevádzkovateľ sa môže týkať viacerých subjektov, ktoré sa podieľajú na spracúvaní osobných údajov).

[104] V tejto súvislosti Súdny dvor už uznal, že tá istá spracovateľská operácia môže spĺňať viacero dôvodov oprávneného spracúvania. Pozri v tejto súvislosti rozsudok z 9. marca 2017, Manni (C-398/15, EU:C:2017:197, bod 42). Pozri aj rozsudok z 1. augusta 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (C-184/20, EU:C:2022:601, bod 71), v ktorom Súdny dvor konštatoval, že podľa článku 6 GDPR postačuje jednotná legitimácia.

135. Ak zákonodarca skutočne vyvážil rôzne záujmy spojené s dosiahnutím určitého verejného záujmu a rozhodol, že určité spracúvanie je odôvodnené, mal by prevádzkovateľ údajov aj tak v každom konkrétnom prípade vykonať samostatné preskúmanie primeranosti? Alebo jeho povinnosť podľa článku 5 ods. ods. 2 GDPR preukázať súlad so zásadou proporcionality, tak ako je vyjadrená v zásade minimalizácie údajov, bola splnená odkazom na povinnosť uloženú zákonodarcom?

136. Podľa môjho názoru GDPR nevyžaduje, aby sa preskúmanie primeranosti vykonávalo v každom jednotlivom prípade spracúvania údajov prevádzkovateľom. Prevádzkovateľ sa naopak môže spoliehať – dokonca by som tvrdila, že sa musí spoliehať – na preskúmanie primeranosti, ktoré vykonal zákonodarca. Výkon požiadavky primeranosti zo strany zákonodarcu nemôže byť individualizovaný. Môže však v abstraktnej rovine zohľadniť záujmy určitej skupiny osôb na ochranu údajov a vyvážiť ich vo vzťahu k ostatným dotknutým spoločenským záujmom.

137. Právne predpisy, ktoré umožňujú (alebo vyžadujú) spracovanie údajov, môžu uplatňovať rôzne prístupy. Môžu povoliť určité spracovanie údajov, pokiaľ to prevádzkovateľ považuje za nevyhnutné vo vopred stanovenom kontexte. V takomto prípade bude musieť preskúmanie primeranosti vykonať prevádzkovateľ v každom jednotlivom prípade. Právne predpisy však tiež môžu, ako v prejednávanej veci, nariadiť určitý druh spracovania údajov na dosiahnutie určitého cieľa. Pre takúto situáciu nemôžem v GDPR nájsť žiadne ustanovenie, ktoré by vyžadovalo alebo aspoň umožňovalo dotknutému prevádzkovateľovi spochybniť preskúmanie primeranosti vykonané zákonodarcom. V takomto prípade sa podľa GDPR nevyžaduje dodatočné preskúmanie primeranosti v každom jednotlivom prípade. Samozrejme, uplatňovanie požiadavky primeranosti ako takej zo strany zákonodarcu môžu na súdoch napadnúť buď dotknuté osoby, alebo dokonca prevádzkovatelia údajov. Ak však úspešne nespochybní uplatnenie požiadavky primeranosti zákonodarcom, prevádzkovateľ údajov je v situácii, akou je situácia v prejednávanej veci, *povinný* vykonať spracovanie údajov.

138. Tento spôsob výkladu GDPR je v súlade so zásadou demokracie a nie je v rozpore so znením tohto nariadenia.

139. V demokratickej spoločnosti je práve úlohou zákonodarcu nájsť primeranú rovnováhu medzi protichodnými právami a záujmami. Prenechanie tejto úlohy nezávislej, ale politicky nezodpovednej inštitúcii, aj keď je to niekedy nevyhnutné, je menej demokratickým riešením.

140. Okrem toho, a ako na to správne poukázala WADA, podmienenie zverejňovania porušenia antidopingových pravidiel voľnému rozhodnutiu vnútroštátnych antidopingových orgánov v každom jednotlivom prípade by mohlo viesť k zneužívaniu a korupcii, najmä ak sa vezme do úvahy veľká motivácia športovcov, klubov alebo dokonca vlád zabrániť takémuto zverejňovaniu. Môže viesť aj k nerovnému zaobchádzaniu so športovcami, ktorí sa v súvislosti s porušením antidopingových pravidiel v skutočnosti nachádzajú v porovnateľnej situácii.

141. Okrem toho samotné znenie GDPR umožňuje a dokonca vyžaduje, aby zákonodarca vykonal preskúmanie primeranosti. V článku 4 ods. 7 GDPR sa stanovuje, že účely a prostriedky spracúvania osobných údajov môžu byť určené právom Únie alebo členského štátu, a nie prevádzkovateľom. Článok 6 ods. 3 GDPR vyžaduje, aby právna úprava, ktorá umožňuje spracúvanie údajov, bola podrobená preskúmaniu primeranosti.

142. Zastávam teda názor, že GDPR nevyžaduje, aby NADA (alebo USK) schvaľovala zverejňovanie porušenia antidopingových pravidiel, ktorého sa profesionálni športovci dopustili v každom jednotlivom prípade.

143. Tým sa dostávam k druhej problematike, ktorú nastoľujú druhá a tretia prejudiciálna otázka – či rakúsky zákonodarca dosiahol prípustnú rovnováhu medzi rôznymi dotknutými záujmami, keď požadoval, aby boli osobné údaje navrhovateľky spolu s porušením antidopingových pravidiel a zákazom činnosti, ktoré jej bolo uložené, sprístupnené verejnosti.

2. Je sprístupňovanie informácií širokej verejnosti, ktoré vyžaduje ADBG, odôvodnené?

144. Pre pripomenutie, ADBG stanovuje, že USK (prípadne ÖADR) *musí* o svojich rozhodnutiach informovať *verejnosť*, pričom *uvedie meno dotknutých osôb*, dobu trvania zákazu činnosti a dôvody jeho uloženia. Táto povinnosť sa týka *v prvom rade profesionálnych športovcov*, pričom rekreačných športovcov sa týka iba v niektorých prípadoch. Okrem toho ADBG umožňuje dodatočné preskúmanie primeranosti pri rozhodnutiach, ktoré súvisia so zverejnením porušenia antidopingových pravidiel rekreačnými športovcami a zraniteľnými osobami.

145. Navrhovateľka spochybňuje, že informovanie verejnosti v jej konkrétnom prípade je odôvodnené. NADA, WADA, Európska komisia a všetky členské štáty, ktoré sa zúčastňujú tohto konania, nevidia v tomto informovaní žiadny problém.

146. Hoci je možné uvažovať aj o ďalších dôvodoch, väčšina diskusií (v písomnej i ústnej časti konania) bola zameraná na dve možné odôvodnenia informovania širokej verejnosti: i) odradiť každého, kto sa venuje športu, od porušovania antidopingových pravidiel; ii) zamedziť obchádzaniu zákazu činnosti tým, že o tomto zákaze bude informovaný každý, kto by mohol dotknutého športovca sponzorovať alebo angažovať.

147. Posúdenie primeranosti [105] sa musí vykonať vo vzťahu k obom navrhovaným odôvodneniam. Budem preto postupne analyzovať, či sprístupňovanie informácií širokej verejnosti môže byť odôvodnené jedným alebo oboma uvedenými účelmi. Preskúmanie primeranosti vo vzťahu k obom odôvodneniam si vyžaduje niekoľko krokov. Súdny dvor musí posúdiť, či je sprístupnenie širokej verejnosti vhodné z hľadiska dosiahnutia stanoveného cieľa. Ak je to tak, Súdny dvor musí ešte položiť otázku, či je toto opatrenie nevyhnutné, čo si zasa vyžaduje posúdenie, či bolo k dispozícii ešte iné opatrenie, ktorým by sa dosiahol rovnaký cieľ, ale ktoré by menej zasahovalo do základného práva dotknutej osoby na ochranu údajov. Nakoniec by Súdny dvor mohol uvážiť, či k zásahu do súkromného života tejto osoby došlo v takom rozsahu, že by to nemohlo predstavovať odôvodnený prínos, ktorý má byť uvedeným cieľom dosiahnutý.

a) Prvé odôvodnenie: prevencia prostredníctvom odstrašovania

148. Podľa môjho názoru by sprístupnenie personalizovaných informácií o porušení antidopingových pravidiel a jeho dôsledkoch širokej verejnosti mohlo odradiť tak profesionálnych, ako aj rekreačných športovcov od páchania podobných trestných činov. Toto opatrenie je primerané aj v preventívnom zmysle, pretože mladí ľudia, ktorí ešte len vstúpili do

[105] Preskúmanie primeranosti je nevyhnutným krokom, ktorý musí Súdny dvor vykonať, aby uznal obmedzenie základného práva za odôvodnené (článok 52 ods. 1 Charty). V súvislosti so základným právom na ochranu údajov je zásada primeranosti opätovne uvedená v článku 5 ods. 1 písm. c) (zásada minimalizácie údajov) a v článku 6 ods. 3 GDPR.

sveta športu a možno sa raz budú chcieť stať profesionálnymi športovcami, si musia uvedomiť dôsledky svojho rozhodnutia siahnuť napríklad po zakázaných látkach s cieľom dosiahnuť lepšie výsledky. Nemám preto pochybnosti o vhodnosti predmetného opatrenia na vyhlásený účel.

149. Zložitejšou otázkou je, či je informovanie širokej verejnosti o mene konkrétneho športovca nevyhnutné na odradenie ostatných športovcov od podobného porušovania antidopingových pravidiel. V tejto súvislosti treba zohľadniť stanovisko pracovnej skupiny na ochranu údajov zriadenej podľa článku 29 (ďalej len „pracovná skupina článku 29“), predchodcu dnešného Európskeho výboru pre ochranu údajov, v ktorom táto skupina skúmala primeranosť podobných pravidiel WADC. [106] Pracovná skupina článku 29 sa teda domnieva, že na účely odradenia iných športovcov by stačilo zverejniť informácie o porušeniach a sankciách anonymne. [107]

150. S týmto názorom nesúhlasím. Je pravda, že odstrašujúci účinok existuje už z dôvodu prísnosti dotknutých sankcií. No vedomie, že v súvislosti s porušením antidopingových pravidiel môže byť zverejnené aj meno dotknutej osoby, má dodatočný a silnejší odstrašujúci účinok. Aj keby si mladý športovec, ktorý sa snaží urobiť kariéru, mohol spočítať, že sa mu oplatí riskovať, ak očakávanou sankciou je zákaz činnosti na niekoľko mesiacov alebo dokonca rokov, keď si uvedomí, že sa o porušení, ktorého sa dopustil dozvie *široká verejnosť*, mohol by svoj zámer prehodnotiť. Anonymné zverejnenie preto nemožno považovať za opatrenie, ktorým sa rovnako účinne dosahuje rovnaký cieľ. [108]

151. Pracovná skupina článku 29 sa tiež domnievala, že zverejnenie bezprostredne po rozhodnutí potvrdzujúcom porušenie antidopingových pravidiel, môže predstavovať primerané, ale menej obmedzujúce opatrenie. Ani s týmto názorom nesúhlasím. Dostupnosť informácií počas celého trvania sankcie má väčšiu šancu osloviť cieľovú verejnosť. Okrem toho mi nenapadá, ako by zverejnenie napríklad jednorazovej tlačovej správy na internete mohlo byť menej rušivé ako zverejnenie zoznamu, ktorý obsahuje rovnaké informácie. Takáto tlačová správa by v skutočnosti mohla zostať prístupná oveľa dlhšie ako zoznam s informáciami o športovcoch, ktorým bol uložený zákaz činnosti, keďže ten sa po uplynutí zákazu odstráni. Je pravda, ako zdôraznila navrhovateľka, že ak je zákaz činnosti uložený na doživotie, aj sporný záznam v zozname zostáva doživotne online. Za predpokladu, že obsahuje presné informácie, však tento typ zásahu do práva dotknutej osoby na ochranu údajov nie je príliš tvrdý (hoci možno pochybovať o tom, či táto sankcia nie je prehnaná, ale to je iná otázka), zatiaľ čo prínos spočívajúci v odradení mladých športovcov tým, že sa dozvedia o takejto možnosti, je dôležitý. V každom prípade v prejednávanej veci zákaz trvá štyri roky, po uplynutí ktorých budú osobné údaje navrhovateľky zo spornej tabuľky vymazané.

152. Napokon sa možno pýtať: či je potrebné zverejňovať každé porušenie antidopingových pravidiel, či by sa verejnosť nemala dozvedieť len o závažnejších porušeniach, či by sa mali menovite zverejňovať len páchatelia, ktorí sa dopúšťajú opakovaného porušenia, a či by sa mala zohľadniť úroveň, na ktorej športovec súťaží, alebo ďalšie faktory?

106 Pracovná skupina zriadená podľa článku 29: „Druhé stanovisko 4/2009 k Medzinárodnému štandardu na ochranu súkromia a osobných údajov prijatému Svetovou antidopingovou agentúrou (WADA) k súvisiacim ustanoveniam kódexu WADA a ďalším otázkam ochrany súkromia v súvislosti s bojom agentúry WADA a (vnútroštátnych) antidopingových organizácií proti dopingu v športe“ (dokument WP 162, prijatý 6. apríla 2009, 0746/09/EN) (ďalej len „stanovisko 4/2009 prijaté pracovnou skupinou článku 29“).

107 Stanovisko 4/2009 prijaté pracovnou skupinou článku 29, s. 17, bod 3.6.2.

108 Toto kritérium, či by alternatívne opatrenie bolo rovnako účinné, Súdny dvor už pri posudzovaní nevyhnutnosti opatrenia použil. Pozri v tejto súvislosti rozsudok z 1. augusta 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (C-184/20, EU:C:2022:601, bod 85 a citovaná judikatúra).

153. Podľa môjho názoru je potrebné ponechať zákonodarcovi určitú mieru voľnej úvahy pri posudzovaní takýchto faktorov. Mohlo by sa napríklad stať, že zverejnenie len niektorých porušení by uľahčilo rozhodnutie o tom, či sa dopustiť iných porušení. Zverejnenie len opakovaných porušení by mohlo ovplyvniť úvahy mladých športovcov, ktorí by sa mohli rozhodnúť, že sa riziko vyplatí podstúpiť, keďže ich mená nebudú zverejnené za jediný priestupok. [109] Existujú viaceré obavy a argumenty, ktoré možno predložiť.

154. Zdá sa, že rakúsky zákonodarca zohľadnil rôzne obavy, aby dosiahol preventívny cieľ, ktorým je odstrašenie od možného porušovania antidopingových pravidiel. Jeho vyvažovanie dotknutých záujmov viedlo k niektorým výnimkám a obmedzeniam tohto pravidla, ktoré zákonodarca zjavne považoval za také, ktoré nenarúšajú sledovaný cieľ. Vylúčil maloleté osoby, zraniteľné osoby a vo väčšine prípadov aj rekreačných športovcov. Súdnemu dvoru nebol predložený žiaden presvedčivý argument, ktorý by mu umožnil spochybniť hodnotenie zákonodarcu, že sporné pravidlo bolo pri profesionálnych športovcoch z hľadiska preventívnych účelov potrebné.

155. Preto zastávam názor, že opatrenia vyžadujúce sprístupňovanie personalizovaných informácií o porušení antidopingových pravidiel, ktorého sa dopustili profesionálni športovci, verejnosti je primerané a nevyhnutné na to, aby súčasných aj budúcich športovcov od takého porušenia odradilo.

156. Napokon, zásah do práv profesionálnych športovcov nie je taký závažný, aby ho nemohol vyvážiť preventívny cieľ predmetného opatrenia. Zverejnené je meno športovca, šport, v ktorom uvedený športovec súťaží, príslušné porušenie platných antidopingových pravidiel a doba trvania výsledného zákazu činnosti. Tieto informácie neodhaľujú nič, čo by presahovalo rámec profesionálneho života dotknutého športovca, a uvádzajú len dôsledky protiprávneho konania, ktorých si bol tento športovec vedomý, keď sa rozhodol spáchať toto porušenie.

b) Druhé odôvodnenie: prevencia obchádzania zákazu činnosti

157. Druhým odôvodnením, ktoré bolo v priebehu tohto konania uvedené, je potreba informovať príslušné zainteresované subjekty o tom, že dotknutý športovec sa nemôže zúčastňovať žiadneho typu aktivít súvisiacich s akýmkoľvek športom, kým platí zákaz činnosti. Týmto spôsobom sa dosiahne účinnosť sankcie a predíde sa jej obchádzaniu.

158. Verejne dostupné zverejnenie je určite primerané na účely informovania osôb, ktoré by sa mohli dostať do pozície sponzora športovca, umožniť mu zúčastniť sa na organizovanej súťaži alebo ho zamestnať v akejkoľvek funkcii súvisiacej so športom. Zúčastnené subjekty preto musia byť oboznámené o zákaze činnosti športovca. Opatrenie stanovené ADBG je preto na stanovený účel primerané.

159. Aj v tomto prípade je zložitejšia otázka, či je takéto opatrenie nevyhnutné.

[109] Nemožno teda automaticky vyvodzovať závery z iného kontextu, podobného napríklad tomu, o ktorý išlo v rozsudku z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Trestné body) (C-439/19, EU:C:2021:504), týkajúceho sa otázky primeranosti zverejňovania informácií o osobách, ktoré sa prvýkrát dopustili priestupku (tamže, bod 115). V tejto veci sa zverejnenie pokutových bodov uložených za priestupky v oblasti cestnej premávky považovalo v prípade osôb, ktoré sa dopustili priestupku prvýkrát, za zbytočné. Odôvodnenie, v kontexte ktorého Súdny dvor rozhodoval, sa však týkalo zvyšovania bezpečnosti cestnej premávky (tamže, bod 107). Osoby, ktoré porušili pravidlá cestnej premávky prvýkrát, totiž nemusia ohroziť premávku. Zverejnenie v prípade osôb, ktoré sa prvýkrát dopustili porušenia antidopingových pravidiel, by sa však mohlo považovať za nevyhnutné na odradenie mladých športovcov od toho, aby sa vôbec pokúšali užívať zakázané látky.

160. Akékoľvek argumenty týkajúce sa anonymizácie nemožno vnímať v kontexte tohto verejného cieľa. Na informovanie cieľových zainteresovaných subjektov je potrebné uviesť práve meno športovca, ktorému bol uložený zákaz činnosti.

161. Odvolávajúc sa na stanovisko pracovnej skupiny článku 29 sa však navrhovateľka domnieva, že v prípade uvedeného účelu nie je potrebné informovať širokú verejnosť. Stačilo by informovať športové organizácie a potenciálnych alebo súčasných sponzorov. V reakcii na to WADA a NADA vyjadrili názor, že nie je možné vopred vedieť, koho treba informovať. Okrem toho sa kedykoľvek môže stať adresátom takýchto informácií nový zainteresovaný subjekt, napríklad majiteľ novozriadenej telocvične.

162. Pracovná skupina článku 29 navrhla potenciálne menej ďalekosiahle opatrenie, ktoré by mohlo zabrániť obchádzaniu zákazu činnosti, založené na zavedení osvedčenia o bezúhonnosti.[110] Chápem tento návrh tak, že sa týka postupu, v rámci ktorého by organizátori súťaží, potenciálni zamestnávatelia a sponzori predtým, ako ponúknu niekomu účasť na súťažiach, zamestnanie v oblasti športu alebo rozhodnutie o sponzorovaní športovca, požadovali od dotknutého športovca predloženie takéhoto osvedčenia. Aby toto osvedčenie mohlo plniť svoju funkciu, muselo by sa poskytovať na celosvetovej, medzinárodnej úrovni, čo by však zahŕňalo rôzne otázky súvisiace so spracovaním údajov, ako napríklad prenos týchto údajov medzinárodnej organizácii. V každom prípade takýto systém v súčasnosti neexistuje. Návrh pracovnej skupiny článku 29 by mohol mať určitú váhu ako podnet pre WADA s cieľom zvážiť zavedenie takéhoto systému. Kým však tento systém nie je zavedený, rakúsky zákonodarca ho nemôže použiť ako menej reštriktívne opatrenie na informovanie dotknutých zainteresovaných subjektov.

163. Vzhľadom na to, že cielené informovanie nie je účinné, keďže nie je možné určiť, kto by mohol takéto informácie potrebovať, a v súčasnosti neexistuje primeraný systém osvedčení o bezúhonnosti, zastávam názor, že predmetné opatrenie je primerané a zároveň nevyhnutné na dosiahnutie cieľa, ktorým je zabrániť obchádzaniu sankcie zákazu činnosti.

164. K vyššie uvedenému možno pridať ďalší argument, ktorý NADA uviedla na pojednávaní, a síce, že samotné angažovanie suspendovaného športovca predstavuje porušenie antidopingového kódexu.[111] Informácie o situácii týkajúcej sa športovcov, ktorým bol uložený zákaz činnosti, sa preto zdajú nevyhnutné tiež na to, aby sa predišlo možným nepriamym porušeniam antidopingových pravidiel.

165. Napokon zoznam obsahujúci mená, porušenia antidopingových pravidiel a zákaz činnosti športovcov, ktorý je zverejnený na internetových stránkach NADA, sa pravidelne aktualizuje. Informácie sa odstraňujú po uplynutí doby dotknutého zákazu činnosti. To znamená, že osobné údaje navrhovateľky nezostanú na týchto internetových stránkach dlhšie, ako je potrebné, na to, aby sa zabránilo obchádzaniu zákazu jej činnosti.

3. Má zverejnenie na internete význam?

166. ADBG vyžaduje, aby sa požadované informácie sprístupnili verejnosti, ale neuvádza spôsob, akým sa to musí uskutočniť. O umiestnení dotknutých informácií na internetové stránky rozhodla NADA.

[110] Stanovisko 4/2009 prijaté pracovnou skupinou článku 29, s. 17, bod 3.6.1.

[111] Ustanovenie § 1 ods. 2 bodu 10 ADBG stanovuje, že za samostatný trestný čin sa považuje, ak „iná osoba“ pomáha alebo sa pokúša pomáhať suspendovanému športovcovi v tom, aby zákaz činnosti počas jeho trvania porušil.

167. Navrhovateľka napadla toto rozhodnutie, keďže sa domnievala, že zverejnenie na internete je príliš rušivé a že offline zverejnenie alebo aspoň zavedenie systému prihlasovania menom a heslom na prístup k zverejneným informáciám by predstavovalo opatrenia, ktoré menej zasahujú do základných práv športovcov.

168. Myšlienku, že zverejnenie na internete je príliš rušivé, vyslovili aj iní, napríklad pracovná skupina článku 29 [112] alebo autori nesúhlasného menšinového stanoviska v rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci L. B. proti Maďarsku [113].

169. K tomu sa môžem vyjadriť veľmi stručne. Ak sa povinnosť sprístupniť informácie, ktoré obsahujú osobné údaje, širokej verejnosti považuje za odôvodnenú, jediným spôsobom, ako možno túto povinnosť v modernej spoločnosti splniť, je zverejniť ich na internete. Rovnako, ako by po Gutenbergovom vynájdení kníhtlače nikto nevyžadoval, aby niekto chodil od dverí ku dverám a oznamoval nové správy, od príchodu internetu už zverejňovanie prostredníctvom tlače (napríklad formou spravodaja) nepredstavuje primeraný prostriedok pre sprístupňovanie informácií verejnosti. Vyžadovať offline zverejnenie je to isté ako žiadosť o povolenie obchádzať povinnosť informovať širokú verejnosť.

170. Pracovná skupina článku 29 uviedla vo svojom stanovisku 4/2009, že zverejnenie na internete sa považuje za rušivejšie ako zverejnenie prostredníctvom offline prostriedkov. [114] Jej hlavným argumentom bolo, že prvý spôsob sprístupnenia znamená, že do údajov môže nahliadnuť ktokoľvek. To je síce pravda, ale práve to je zmyslom požiadavky, aby sa informácie sprístupňovali širokej verejnosti. Druhý argument, ktorý predložila pracovná skupina článku 29, sa týkal skutočnosti, že informácie na internete sa môžu použiť na iné účely a môžu sa ďalej spracúvať. Je pravda, že je jednoduchšie opätovne spracúvať informácie, ktoré už sú na internete. V podstate však nie je rozdiel medzi možnosťou ďalej spracúvať informácie, ktoré sú umiestnené na internete alebo tie, ktoré sú vytlačené v spravodaji. Informácie o porušeniach antidopingových pravidiel uverejnené v spravodaji môžu rovnako využiť napríklad novinári a umiestniť ich na spravodajský portál online.

4. Predbežný záver

171. Preto zastávam názor, že povinné zverejnenie porušenia platných antidopingových pravidiel profesionálnym športovcom na voľne prístupných internetových stránkach antidopingového orgánu je primerané a potrebné na dosiahnutie preventívnej funkcie, ktorou je odradiť súčasných a budúcich športovcov od podobného porušenia pravidiel, ako aj zabrániť obchádzaniu zákazu činnosti športovcov.

172. Na základe vyššie uvedeného navrhujem Súdnemu dvoru, aby na druhú a tretiu prejudiciálnu otázku odpovedal v tom zmysle, že článok 5 ods. 1 písm. c) a článok 6 ods. 3 GDPR nebránia vnútroštátnemu orgánu zodpovednému za podporu, koordináciu a monitorovanie vnútroštátnych programov dopingovej kontroly zverejniť na svojich verejne dostupných internetových stránkach osobné údaje profesionálneho športovca v súvislosti s porušením antidopingových pravidiel.

112 Stanovisko 4/2009 prijaté pracovnou skupinou článku 29, s. 17, bod 3.6.2.

113 ESĽP, 9. marec 2023 (CE:ECHR:2023:0309JUD003634516).

114 Stanovisko 4/2009 prijaté pracovnou skupinou článku 29, s. 17, bod 3.6.2.

V. Návrh

173. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky, ktoré položil Unabhängige Schiedskommission (USK, Rakúsko) takto:

1. Informácia o tom, že sa profesionálny športovec v súvislosti s použitím alebo pokusom o použitie alebo držaním zakázanej látky alebo metódy dopustil porušenia antidopingových pravidiel, sama osebe nepredstavuje „údaje týkajúce sa zdravia“ v zmysle článku 9 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov).

2. Článok 5 ods. 1 písm. c) a článok 6 ods. 3 nariadenia 2016/679

   sa majú vykladať v tom zmysle, že: nebránia tomu, aby vnútroštátny orgán zodpovedný za podporu, koordináciu a monitorovanie národného programu dopingovej kontroly na svojich verejne dostupných internetových stránkach sprístupnil osobné údaje profesionálneho športovca v súvislosti s porušením antidopingových pravidiel.

3. Článok 10 nariadenia 2016/679

   sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa držby a čiastočného použitia látok uvedených na zozname zakázaných látok Svetovej antidopingovej agentúry profesionálnym športovcom v súvislosti so športovou činnosťou.

4. Poverenie určitého orgánu preskúmaním rozhodnutia, ktorým sa konštatuje porušenie antidopingových pravidiel, neznamená, že sa tento orgán automaticky stáva „orgánom verejnej moci“ v zmysle článku 10 nariadenia (EÚ) 2016/679.

   To však platí len dovtedy, kým je kontrola zo strany takto určeného orgánu zabezpečená podľa vnútroštátneho práva inak.